

Největší boj, který byl kdy bojován

1 Děkuji, bratře Ormane, Pán ti žehnej.

2 Dobré ráno přátelé. Jsem šťasten, že zde mohu být dnes ráno a že jsem sebe i vás tak trošku překvapil. A právě jsem četl (děkuji, sestro) a měl jsem dojem, jakoby Pán položil něco na mé srdce, abych to předložil ve sboru, a uvažoval jsem, že to je ten pravý čas. Tak tedy, když jsem přijel, aniž bych věděl, že zde budeme v neděli, oznámil jsem, že mám pro sbor poselství. A chtěl bych, bude-li vůle Boží, přinést to poselství příští neděli. Potrvá to asi dlouho a zřejmě to do půl jedné nestihneme, snad po jedné. Leželo mi to na srdci už dlouhou dobu a myslím si, že dlužím obecenstvu odpověď, proč nejsem tak aktivní na misijním poli. Kázal jsem všude kolem dokola, ale jsem si jist toho, že všechny věci neprobíhaly tak, jak by měly správně probíhat. A tak jsem uvažoval, bude-li vůle Páně, pak na příští neděli bych tomu chtěl věnovat svůj čas a chtěl bych vysvětlit proč je to tak, a také vám oznámit z Písma, co se vlastně děje, rozumíte proč je celý ten povyk kolem nás. Protože snad brzy pojedu do zámoří nebo někam jinam. A rád bych se teď dozvěděl, kam On mě povolá.

3 Minulou... Asi před dvěma nebo třemi večery kolem půlnoci mi někdo volal; ohledně toho, abych se pomodlil za nějakou ženu, která byla v nemocnici. Oni mi zatelefonovali a řekli: „Modli se...“ (A já jsem zapomněl jméno, které mi bylo oznámeno... bylo řečeno, že to je někdo známý paní James Bellové, naší sestry zde ze sboru, té barevné sestry, věrné, znamenité ženy. Domníval jsem se, že mi bylo podáno jméno Shepherdová). A tak jsem vstal z postele, uklekl jsem a řekl jsem to své manželce (protože ten telefon mě probudil) a řekl jsem: „Musíme se modlit za paní Shepherdovou, telefonovala jistá sestra, která je známou paní Bellové.“

4 A tak jsem se za ni modlil, a vrátil jsem se do postele a na druhý den kolem desáté či jedenácté hodiny mi znovu někdo volal; byl to Billy a oznámil mi, že to nebyla paní Shepherdová. Ale že to byla samá paní Bellová, nebyla to tedy známá paní Bellové. Ale to byla samá paní Bellová, a že je v nemocnici ve vážném stavu. A rychle jsem pospíchal do nemocnice, ale ona mezi tím zemřela. Pán si zavolal paní Bellovou domů.

5 Paní Bellová s námi věrně chodila po celá léta do shromáždění, zde do sboru. Její manžel James a já jsme před léty společně pracovali

s mým otcem, když jsme... převáželi jsme před léty řemeny a stuhy z Pensylvánie do Colgate. Myslím si, že to bylo před třiceti nebo více lety. Milovali jsme sestru Bellovou; byl to velký člověk.

6 Dozvěděl jsem se, že měla akutní záchvat žlučníku a její lékař, který ji znal velice dobře, se v té době nacházel mimo město a prohlížel ji jiný lékař, a doporučil jí okamžitou operaci, a ona to prostě nepřežila. A byla... myslím si, že... Domnívám se, že její ošetřující lékař by jí operaci nedoporučil, protože byla silnější postavy a její žlučník byl ve špatném stavu. Měla v něm kameny, nakolik vím nebo něco takového a Pán byl vždy k ní laskavý. Ona těmi záchvaty trpěla již předtím a mnohokrát se o ni Pán postaral. Ale přihodilo se zrovna něco takového... dobrá, kdybychom to měli přivést na správnou míru, mohli bychom klidně říct: Bůh si povolal sestru Bellovou, a proto se to všechno stalo. Chápete?

Římanům 8:28

7 A jak se to stalo, že jsem to zaměnil nebo... nebo jak mi to bylo podáno, když jsem si myslel, že to byla paní Shepherdová; prostě já jsem paní Shepherdovou neznal. Snad je tato paní dnes ráno mezi námi, a kdybych se jí podíval do tváře, snad bych věděl, o koho se jedná. Ale bylo řečeno, že to byla paní Shepherdová; ale zda se to všechno stalo kvůli tomu... kdybych věděl, že se jedná o paní Bellovou, která se nacházela v takovém stavu, snad bych tam šel a okamžitě se za ni přimlouval a pak vidíte... snad si Bůh nepřál, abychom to udělali, a tak víme, že: „Všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří Boha milují.“ A jsem si jist, že naše sestra Bellová milovala našeho Pána; byla dobrou ženou.

8 Inu, ona byla jednou z nás, mezi námi neplatí nějaké rozlišování barev; Boží rodina nedělá žádné rozdíly mezi barvami. Jestli je někdo hnědý, černý, rudý, žlutý, na tom nezáleží — bílý, kdokoli to je, jsme bratry a sestrami v Kristu; a tak my ji milujeme a bude nám scházet v tomto stánku. Ó, jak mi bude chybět sestra Bellová... ta prostá zvolání „amen“ tam někde vzadu v rohu a jak jsem ji bral k sobě domů, a ona mi vyprávěla o Pánu Ježíši.

9 A nakolik jsem to správně pochopil (dozvěděl jsem se to teprve před několika okamžiky), ale myslím si, že její pohřeb se bude konat tady, v této modlitebně v úterý (bratr Neville doplňuje: „V jednu hodinu.“), v jednu hodinu, a myslím si, že ty a já bychom měli sloužit na pohřebním obřadu.

10 Ale co se týče tohoto shromáždění, dnes ráno je nás o jednoho

méně a chtěli bychom poctít naši sestru Bellovou, a tak se na chvíli postavíme, a skloníme své hlavy.

Job 1:21; Římanům 1:16; 1. Korintským 1:18; 1. Petrova 1:5

11 Bože života, který život dáváš a bereš, jak bylo řečeno Jobem v oněch dávných dobách: „Hospodin dal, Hospodin též odňal. Buď požehnáno jméno Hospodinovo.“ Před léty jsi poslal sestru Bellovou mezi nás, aby byla našim spoluobyvatelem v tom velikém Božím společenství. A my Ti děkujeme za každou inspiraci, kterou ona pro nás byla, jak měla ráda zpěv a vydávala svědectví. A byla tak naplněna Duchem, že mohla křičet a jásat radostí, a nestyděla se za Evangelium Ježíše Krista, protože pro ni bylo Boží mocí ke spasení. A vzhledem k tomu, že jí přibývalo let, přichází i pro nás chvíle, kdy budeme muset všichni odpovědět. A Ty jsi ji dnes ráno vzal z našeho středu, aby byla ve Tvé přítomnosti. Protože je pravdou, že když opustíme toto místo, přicházíme do Boží přítomnosti.

12 Ó, Bože, jak Ti za to všechno děkujeme. Prosíme, abys požehnal jejího manžela, mého přítele Jamese, jejího syna, její dceru a všechny... dozvěděli jsme se, že její syn se zrovna vrací z Německa z ozbrojených sil a že by se měl vrátit domů, aby udělal tu poslední poklonu na této zemi své zesnulé mamince, která odešla. Ó, jak musí dnes ráno tlouci srdce toho mladého muže. Modlím se za něj, Pane. Požehnej mu. Požehnej Jima a jak on... vidím, jak pracuje, je unavený, aby zajistil obživu pro svou rodinu. A prosím, aby se ta veliká rodina nerozpadla, ale ať ten rodinný kruh zůstane nezlomen v tamté zemi po druhé straně.

13 A dej, Pane, abychom si utáhli naše brnění ještě těsněji a vyšli teď do boje a utkali se v počtu, který je o jednu osobu snížen ve srovnání s tím, jak bylo před týdnem. A prosíme, abys nás podepřel a posilnil, a pomohl nám pokračovat kupředu. A nechť bychom se jednoho dne opět všichni setkali tam na druhé straně. Protože o to prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

Nuže, ať duše naší zesnulé sestry odpočívá v pokoji.

14 Chtěl bych oznámit, že její pohřební bohoslužba bude uspořádána zde v neděli — nebo v úterý a že bychom... všichni jsou zváni, aby se zúčastnili. Myslím si, že bratr Neville má na starosti přípravu... (Jistě, že má).

15 Nuže, dnes bych chtěl jednoduše... pozoruji, že nás dnes není moc, a kdyby mohla být přinesena nějaká židle pro bratra a sestru

Slaughterovy tam vzadu... přijal jsem tvůj telefon, sestro Slaughterová a byl jsem se pomodlit za tvého... za tu druhou sestru Slaughterovou, sestru Jean Slaughterovou, která trpí králičí horečkou, tularémií. Je jistě ve špatném stavu, ale my důvěřujeme Bohu, že bude opět v pořádku.

¹⁶ Nuže, rádi bychom přečetli z Písma a chtěl bych dnes ráno vyučovat, a věnovat tomu svůj čas, protože od té doby, co jsem se vrátil z Arizony, mám ochraptělý hlas. A nyní, příští neděli nezapomeňte... myslím si, že Billy už rozeslal oznámení a že se bude jednat o dost dlouhou bohoslužbu a tak přijďte co nejdříve. Chtěli bychom začít asi o půl desáté nebo — chtěl jsem říct v deset hodin... zapamatujte si kolem jedné nebo v jednu... snad o půl jedné nebo v jednu hodinu, asi tak nějak, bude to trvat tři nebo čtyři hodiny nebo i více.

¹⁷ Chtěl bych se zabývat jen a jen Písmem (přineste si tužky a papír) a prostě ho vyložit. A pokud vznikne nějaká otázka, můžete ji položit (rozumíte?). A snad ji budeme schopni objasnit nebo udělat něco, co by vám pomohlo.

¹⁸ Nuže, přečteme si nejdříve z Písma. Inu, mám připravena tři místa v Bibli, která bych rád přečetl. A to první (pokud si to chcete poznamenat a máte tužku) — dnes ráno bych se chtěl odvolat na několik textů a chtěl bych... nebo několik míst Písma, na která bych se chtěl odkázat. A to první nacházíme v 1. Petraově 5:8 - 10, pak Efezským 6:10 - 17 a Daniel 12:1 - 14.

¹⁹ Nuže, během čtení, chceme tomu věnovat náš čas (v podstatě všichni mají místo k sedění a tak... několik jich stojí ještě tam vzadu a po stranách), ale chtěli bychom tím projít co nejdříve, abyste mohli odejít. A chceme se také modlit za nemocné.

²⁰ Máme zde jednu malou paní, která tady dnes ráno leží a je velice nemocná. Dozvěděl jsem se, že ona včera byla velice nemocná. A přál jsem si, aby mohla slyšet to, co se bude mluvit dnes ráno, předtím, než se za ní pomodlíme. A jsem obeznámen se stavem této malé paní, je velice nemocná, ale my máme opravdu velikého nebeského Otce, který víc než zvítězil, nad našimi všemi nemocemi.

²¹ A mám tu takový krátký článek; prosil jsem paní Woodovou, jestli by ho nepřečetla, ale moc se jí do toho nechtělo. V něm stojí, jak jistý lékař byl velice překvapen, on byl zásadním kritikem Božského uzdravení a nedovoľoval o těchto věcech mluvit ve své ordinaci,

dokonce ani svým sestřičkám. A tak se stalo, že měl pacientku nemocnou na rakovinu — těžký případ rakoviny. A on s tím nechtěl mít nic společného a tak ji poslal na jinou kliniku. A tam také s tím nechtěli mít nic společného a tak ji poslali zpět. A tak oni...

²² Ó, to byla rakovina prsu a v hrozném stavu; a celá kůže už byla rozežrána a ta rakovina pronikala do prsu a mezi žebra. A domnívám se, že rozumíte, co bych tím chtěl říct. (Máme zde našeho malého lékaře z Norska, který zde dnes ráno sedí). A tak on připravil všechny pomůcky a říkal, že věděl, že ona si přeje být operována a aby její prs byl odňat. A to je velice krvavá práce. A tak připravil všechny ty obvazy a jiné věci a ošetřovatelka připravila tu paní a přivezla ji na operační sál. A pak se vrátila, aby přinesla patřičné nářadí, které bude potřebovat lékař a jeho asistent při odnětí toho prsu. A tak měli ručníky a ostatní věci rozložené a začali — a když se otočil...

²³ Její manžel se chtěl dozvědět, jestli by se mohl posadit na konci toho pokoje a modlit se; on byl kazatelem svatosti. A tak se posadil stranou... u nohou toho lůžka a modlil se. A samozřejmě, že ten lékař z toho nebyl nijak nadšen, vy víte... že on tam je. Ale tak dlouho dokud mu nekoukal do věcí, tak mu to nevadilo. Nu což, bylo to v pořádku — pak jistě neupadne do bezvědomí.

²⁴ A tak, když tam seděl a modlil se, náhle v tom sále něco zakmitalo; a lékař se otočil... měl už své nástroje, a právě chtěl začít odnímat prs; a přesouval jeden obvaz za druhým, ale nemohl na tom prsu najít ani jedinou jizvu — ani jedinou známku rakoviny! On řekl: „Copak to zmizelo?“ A začal... A ta sestřička vydala svědectví. Oba šli a stali se letničními, jsou naplněni Duchem Svatým, a slouží Pánu.

²⁵ Nenašli po tom ani stopu! Ten doktor Holbrook sám vydal svědectví a řekl: „Asi minutu předtím, když už tam ležela ta žena v přítomnosti sestřičky, a ta veliká rakovina byla vyboulena na jejím prsu; a za minutu jsme nenašli ani stopu a nevíme, kam se to podělo.“ Je to jeden z našich nejlepších lékařů v Americe. A on řekl, že ho to na místě přesvědčilo, i když předtím byl Diakonem v církvi, vidíte.

²⁶ Vidíte, lidé si myslí, že církev je něco, kam se chodí a že to je... nebo že člověk se má naučit, jak se polepšit a tak dále. O to se zde nejedná přátelé. Nikoliv! Bůh je Bohem; a On je dnes stejně tak velikým, jako kdykoliv předtím a takovým navždy zůstane. A On je... my Jej prostě milujeme.

1. Petrova 5:8-10

27 Nuže, rádi bychom přečetli z 1. Petrova 5. kapitoly, osmý až desátý verš, kterým začneme:

Budte strážliví, bděte: neboť váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí lev a hledá, koho by spolkl.

Vzepřete se mu jakožto silní ve víře a vězte, že tatáž utrpení se dějí, vašim bratrům na celém světě.

A když maličko potrpíte, kéž vás Bůh veškeré milosti, jenž nás v Kristu Ježíši povolal do své věčné slávy, přivede k dokonalosti a upevní, posilní a ustanoví.

Bože, buď, pochválen!

Efezským 6:10-17

28 Nuže, v knize k Efezským... rádi bychom otevřeli knihu k Efezským 6. kapitolu a chtěli bychom přečíst od desátého do sedmnáctého verše, jak jsem si to zde poznamenal.

Závěrem bratři moji, posilněte se v Pánu a v moci jeho síly.

Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit proti ďáblovým úkladům.

Vždyť náš boj není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti mocnostem, proti světovládcům temnoty tohoto věku, proti duchovním silám zla v nebesích.

Stůjte tedy přepásáni na bedrech pravdou a oblečení pancířem spravedlnosti;

nohy mějte obuté připraveností, kázat evangelium pokoje.

Nade všechno si pak vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy toho zlého.

Vezměte také prilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží Slovo.

Daniel 2:1-14

29 A nyní, z knihy Daniele, chtěl bych přečíst ještě něco navíc. Nuže, Daniel 12. kapitola; začneme číst od prvního verše, je to takový delší odstavec, asi čtrnáct veršů.

Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas soužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho, pravím, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize.

Tuť mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné.

Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.

Ty pak Danieli zavři slova tato; a zapečeť knihu tuto až do času jistého. Mnozíž budou pilně zpytovatí, a rozmnoženo bude umění.

Zatím viděl jsem já Daniel, a aj, jiní dva stáli, jeden z této strany břehu řeky, a druhý z druhé strany břehu též řeky.

A řekl muži oblečenému v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky: Když bude konec těm divným věcem?

I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přísáhl skrze Živého na věky, že po uložení času, a uložných časech, i půl času, a když do cela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci.

[Mám za to, že bych měl skončit na tomto místě].

³⁰ Chtěl bych nyní vzít své téma (pokud to mohu nazvat tématem), z tohoto místa, abych z toho mohl udělat jistý závěr, „Největší kdykoliv svedený boj.“ A tato slova bych chtěl použít jako své téma.

³¹ A nyní, jak jsem přišel k tomu textu pro dnešní ráno, my jsme se právě vrátili domů. Několik našich důvěrníků zde ze sboru a já jsme byli v Arizoně. A vydali jsme se tam za tím účelem, abychom uspořádali s bratrem Sharritem v Phoenixu shromáždění v jeho modlitebně. Ale zjistil jsem, že ve městě byl jiný bratr, který rovněž pořádal stanová shromáždění. Nu, pocítoval jsem tak trochu zábrany, abych tam

pořádal shromáždění. A uvažoval jsem, abychom je přesunuli na neděli odpoledne tak, aby v žádném sboru nevznikly nějaké nepříjemnosti. Ale pak jsem zjistil, že oni budou mít také odpolední shromáždění. A dělal jsem si starosti ohledně své bohoslužby a tak my bratři místo toho, abychom se věnovali svému zájmu (byli jsme na lovu), přijeli jsme do města, a připravili jsme se, a šli jsme na bohoslužbu bratra Allena (bratr A. A. Allen pořádal své bohoslužby). A tak jsme se zúčastnili bohoslužby, bratr Allen pronesl mocné kázání. Byl to čas, velice hezký čas, když jsem naslouchal bratru Allenovi, poslouchal zpěváky a tak dále, jak zpívali, a křičeli, a byla to veliká bohoslužba.

32 A pak, pozorovali jsme na této cestě ruku Páně. Kamkoliv jsme šli, Pán Ježíš uspokojoval naše potřeby. Ale zůstat na samotě, někde v poušti, na tom něco je. Je na tom něco zvláštního, když člověk zůstane na samotě. Prostě něco tam člověka přitahuje. A proto já miluji tyto samoty, tam se člověk může vzdát od moci nepřitele.

Marek 5:12, 13; Lukáš 8:32, 33

33 Ale co se týče toho, co máme zde, ďábel je téměř neškodný, dokud nemá nějakou věc, skrze, kterou by mohl působit. On má... Vzpomínáte si na ty ďábly, kteří byli vyhnáni z toho Legiona? Oni chtěli škodit ještě více a tak si přáli, jestli by nemohli vstoupit do těch prasat. A tak ďáblové musí mít nějakou věc, skrze, kterou by mohli působit. Někoho, skrze koho by mohli působit. A zrovna tak dělá i Bůh. On musí mít nás; a On se spoléhá na nás, že může skrze nás působit!

34 A mnozí přicházeli, zatím co jsme byli na tom lovu, se svými sny a Pán Ježíš nikdy nezklamal, ale pokaždé přinášel správný výklad přesně tak, jak to bylo.

35 A pak byl k nám dobrý i v tom, že nás přivedl ke zvěři a řekl nám, kde ji můžeme najít; víte a být tam takhle spolu, to bylo prostě nádherné. Po večerech jsme sedávali u táboráku, mnoho mil vzdálení, mnoho, mnoho, mnoho mil od všech lidí a sledovali jsme plápolající oheň táboráku vrhající světlo na skalní římsy. Ó, to bylo nádherné!

36 Jeden bratr, který měl problémy se svoji manželkou, která měla... ona před lety, když byla ve shromáždění, zvedla hlavu během bohoslužby, zatím co já jsem žádal, aby měli všichni skloněné hlavy. A měli jsme tam co do činění se zlým duchem, který nechtěl opustit jednu ženu na pódiu. A ta žena přesto neuctivě zvedla svoji hlavu; a duch, který opouštěl onu ženu na pódiu, vstoupil do ní. A to bylo asi před čtrnácti lety a ta paní byla ve velice vážném stavu, dokonce i mentálně postižená. Dělal věci, které se nesluší, například opustila

svého manžela a šla a vdala se za jiného muže. Zatímco nadále udržovala styky se svým manželem; a tvrdila, že o něčem takovém nic neví.

³⁷ A tak se ji snažili kvůli tomu vyšetřovat... jak se tomu říká, když člověk neví...? Amnesie? Ó, aj, ať je tomu jakkoliv. Ale myslím si, že tak je to správně, doktore. Ale to nebylo to, zde se jednalo o ducha. A ta žena byla mou dobrou přítelkyní, ale od toho večera napotom ke mně cítila nenávist. (Můžete si domyslit proč).

³⁸ Ale, když její manžel přišel a poklekli jsme v pokoji k modlitbě, sestoupil Duch Svátý; a tím to bylo vyřešeno. Pak se On zjevil jejímu manželovi onoho večera ve snu. A on přišel s tímto snem; on si myslel, že to byl nějaký vtip. Ale přišel a přesvědčil se, že právě to byla odpověď k uzdravení jeho manželky. Ó, jakým způsobem jedná Duch Svátý! A tak jsme se vrátili do Tucsonu s bratrem Normanem, a jinými a tam Pán začal znovu působit skrze veliké a mocné skutky, které zjevoval. Jednou večer — a to mě právě přivedlo k tomuto dnešnímu závěru, stál jsem s bratrem Woodem a bratrem Sothmannem, byli jsme... bylo to asi v deset hodin večer a já jsem se díval na nebe a zmocnila se mě veliká bázeň. A řekl jsem: „Podívejte! Vidíte celý ten nebeský zástup!“ A řekl jsem: „To všechno je v dokonalé harmonii.“

A bratr Wood řekl: „Když se podíváte na ty dvě hvězdy, které jsou tak blízko sebe, máte dojem, jakoby to bylo jedno světýlko.“

³⁹ Řekl jsem: „Ale víš co, bratře Woode, na základě vědeckých poznatků, v této Medvědicí (Malé medvědicí, Velké medvědicí) tyto hvězdy, které vypadají, jako kdyby byly od sebe vzdáleny 5 centimetrů; ony jsou od sebe dál, než je naše vzdálenost od nich! A kdyby se začaly přibližovat k této zemi, to by trvalo... rychlostí tisíců mil za hodinu, to by trvalo stovky a stovky let, než by se přiblížily k zemi.“ A řekl jsem: „V tom celém nesmírně rozlehlém systému, přece oni nám říkají, že když se dívají přes dalekohledy, že mohou vidět až do vzdálenosti sto dvaceti milionů světelných let a stále se tam nacházejí měsíce a hvězdy. A přesto Bůh učinil každé jedno z těch těles. A On se usadil uprostřed toho všeho.“

⁴⁰ A řekl jsem: „Někde tam uprostřed toho, jak mi bylo zdůrazněno v jedné hvězdárně, tam se nachází zvěrokruh, který začíná ve znamení Panny a prochází až do věku Raka, a končí ve znamení Lva, Leo, to je lev. To znamená první příchod Krista z panny; a druhý příchod jakožto lva z pokolení Judy.“ A řekl jsem: „Snažil jsem se ze všech sil uvidět zvěrokruh, ale nemohl jsem; a přece on tam je. Ale ti,

kteří jsou v tom vyškoleni, ví, že on tam je. Viděl ho Job; a lidé ho pozorovali, kdysi to byla Bible. A uprostřed této obrovské veliké hmoty milionů a miliard světelných let, Bůh je někde uprostřed toho a dívá se dolů. A tam je i Pavel, tam je někde i moje maminka a dívá se dolů.“

1. Mojžíšova 1:2

41 A uvažoval jsem o tom řádu nebeského zástupu. Ani jedna z těch hvězd neopouští své místo; každá jedna dodržuje přesně svůj čas, ta velická Boží armáda. A uvažoval jsem o vojácích, a co by se stalo, kdyby měsíc náhodou vybočil z tohoto řádu, země by se znovu ocitla na několik minut pod působením vody. Země by se ocitla v takovém stavu, kdy Bůh rozhodl, že ji použije pro... že nás bude mít zde. Ona byla neforemná, prázdná a tma byla nad propastí a voda se nacházela na povrchu této země. A kdyby se někdy měsíc pohnul ze svého místa, pak by se to znovu opakovalo. Když se ty měsíční horniny trošičku oddalují od země, přichází odliv; a když se vrací, pak máme příliv. To je ta velická Boží armáda.

42 A když jsem uvažoval o tom, že to je tam ta velická Boží armáda... nuže, šli jsme spát a začal jsem přemýšlet, že ani jediná z nich neopouští své stanoviště; ony všechny stojí na svých místech. A jestliže se některá z nich pohne, pak to má jistý význam a také vliv na naši zemi. A my jsme svědky toho, jaký to má dopad, jestliže jedna z nich se pohne ze svého místa. Je to účinné; to působí to všechno.

43 A přemýšlel jsem dál, jestliže tedy ten veliký nebeský zástup musí zachovávat své místo a všechno podle řádu, proč máme celý ten neřád v pozemském zástupu? Jestliže jeden upadne do toho neřádu, pak všichni ostatní jsou také mimo provoz. Všechno upadá do neřádu. Celý Boží program je narušen, když jeden člen vypadne z tohoto řádu. A tak jsme povinni se neustále snažit udržet tento řád Ducha.

44 A dnes ráno bych se k tomu chtěl dostat a pak bychom to chtěli přivést k opravdové uzdravovací bohoslužbě, a chtěli bychom udržet tuto část... tuto skupinu, kterou jsme dnes ráno shromáždili pod touto střechou v takové harmonii, aby Duch Svátý mohl umístit každého člena tohoto těla, který se dnes ráno nachází zde, do takového souladu, že nastanou samovolná uzdravení duše i těla. Pokud se jen budeme schopni udržet na našich pozicích.

45 Nuže, jak jsem se již zmínil na začátku, tato paní, která měla rakovinu, kterou měl operovat doktor Holbrook a odejmout její... Nuže, Bůh způsobil, že ten chvějivý zvuk vstoupil na tuto kliniku a odstranil tu rakovinu, a nezanechal po sobě ani jizvu, a copak nevíte, že ten

samý Bůh se nachází i zde? A On čeká pouze na to, že Jeho armáda zaujme své pozice, právě tak jako ty hvězdy — které zauímají své pozice.

⁴⁶ Nuže, uvědomujete si, že jsme měli řádově mnoho válek a různých zpráv o válkách a jestli tato země ještě vydrží, budeme mít ještě spoustu dalších válek. Ale uvědomujete si, že v tomto vesmíru existují ve skutečnosti dvě síly? Navzdory všem našim rozdílům mezi národy, všem rozdílům mezi námi a tak dále, to všechno spočívá ve dvou silách. Existují pouze dvě síly a dvě království — dvě moci a dvě království. A to všechno ostatní, to jsou jenom nepodstatné věci, které jsou spojeny buď s jednou, nebo s druhou mocí. A tyto moci, to je moc Boží a moc satanová. A právě kvůli tomu je každá válka, každý neřád, všechno, s čím se setkáváme, je způsobeno buď mocí Boží, nebo mocí satanovou, protože to jsou jediné síly, které zde existují. Je to síla života a síla smrti. A existují pouze tyto dvě síly.

⁴⁷ A satan může pouze... jeho síla je vlastně převrácenou silou Boží. To není opravdová síla; to je převrácenost Boží síly, to je v podstatě všechno, co satan má. Smrt je pouze převrácením života; lež je pouze překroucením pravdy, rozumíte. Cizoložství je zneužitým aktem, spravedlivým aktem, který je zneužitý, vidíte. Všechno, co satan má, je něčím, co bylo převráceno, ale přece je to jen síla.

⁴⁸ A my zde dnes sedíme a jsme ovládáni buď jednou, nebo druhou silou; a tak odvrhneme tu zlou, a zaujmeme svou pozici jako ty nebeské hvězdy.

Juda 13

⁴⁹ Jak Bible říká: „Bludné hvězdy“ (je to v Judově epištole), vypěňující své vlastní hanebnosti. Ale my nechceme být těmi bludnými¹ hvězdami; ony jsou zvědavé, jestli je správné to nebo tamto, zvědavé jestli... jak je to možné. Nebudte zvědaví, stůjte jako ty nebeské hvězdy, jako opravdoví vojáci na svých stanovištích! Stůjte ve víře! Život a smrt...

Lukáš 14:28

⁵⁰ Nuže, jako armáda — když opravdová armáda — když se národ připravuje postavit se proti jinému národu, musí se nejdříve posadit a promyslet, co je správné, a co je špatné, a jestli jsou schopni se postavit proti druhému národu nebo ne. To nás učí Ježíš. A kdyby to lidé dělali, kdyby se národy posadily a pozastavily se na chvíli,

¹ *wandering star - bludná hvězda; wonder - být zvědav: v angl. slovní hříčka*

a zamyslely se nad těmito věcmi, obě strany, pak bychom už nikdy neměli co do činění s válkou.

⁵¹ Nuže, shledáváme, že jestliže lidé tohle neudělají, jestliže ti vojenští náčelníci národů se nejdříve neposadí a nepromyslí, a nepřesvědčí se, jestli jsou v právu, jestli jejich motivy, a předsevzetí jsou spravedlivá, a jestli jsou dostatečně silní, a mají dostatečnou sílu, a údernou moc, aby zvítězili nad tou druhou armádou; pak jistě prohrají.

⁵² Právě v tom generál Custer udělal svou osudnou chybu. Generál Custer, nakolik vím, obdržel nařízení od vlády, aby nevstupoval na území Siouxů, protože to pro ně byla doba náboženských svátků. Byla to jejich doba uctívání; a oni měli svátek. Ale Custer se opil a myslel si, že se mu to tak či onak povede. A tak přešel na druhou stranu, nehledě na to zda měl k tomu příkaz nebo ne. A náhodně začali střílet do nevinných lidí — stříleli na ně. Myslím si, že někoho z nich zasáhli. Ale to byli zvědové, kteří hledali jídlo, chtěli zásobit své lidi, zatím co jiní uctívali. A když tam Custer přišel a domníval se, že jsou po jejich straně, a tak stříleli po těchto zvědech. Ale jim se podařilo uniknout a vrátit se. A co oni udělali? Okamžitě se ozbrojili a zaútočili, a pro generála Custeru to byl konec — protože se nejdříve neposadil, a nerozvážil to.

⁵³ On tam neměl co dělat! On tam neměl právo vstoupit! On vytlačil Indiány z východního pobřeží napříč zemí až na západ. Přesto, že měli smlouvu, on tuto smlouvu porušil. A když zrušil tuto dohodu, pak také prohrál tuto bitvu.

⁵⁴ A tak armáda, jestliže se začíná chystat k boji, nejdříve se musí... musí si vybrat vhodné vojáky. Pak je musí obléknout, aby byli způsobilí k boji; pak je musí vycvičit. A já si myslím, že ten největší boj, který byl kdykoliv bojován, probíhá právě teď a je v akci. A věřím, že Bůh si vybírá své vojáky; věřím, že je obléká, že je podrobuje výcviku. A že ta bitevní linie se teď řadí a připravuje se k zahájení boje.

⁵⁵ Ta první největší bitva, která byla bojována, začala v nebi, když Michal a jeho andělé bojovali proti Luciferovi, a jeho andělům. Nejdříve to začalo... ten první boj byl bojován v nebi a tak hřích není pozemského původu. On měl počátek v nebi. A pak, když to všechno bylo svrženo z nebe, bylo to vypuzeno z nebe na zem. Pak to padlo na lidský rod. A tak ta andělská bitva se stala bitvou lidstva. A satan přišel, aby zničil Boží stvoření. To, co Bůh stvořil sám pro Sebe, on měl... satan to přišel zničit. To bylo jeho úmyslem, aby to zničil. A když

už ta bitva začala zde na zemi a začala i v nás, ona v podstatě zuří neustále.

⁵⁶ Nuže, předtím, než se vojsko seřadí, lidé musí nejdříve zvolit bitevní pole nebo místo, kde bude tato bitva probíhat, je to vybrané místo. V průběhu první světové války si zvolili místo, které nikomu nepatřilo, a tam probíhaly tyto boje. Ale musí být pro tento účel zvolené takové místo.

1. Samuelova 17:2, 8, 40

⁵⁷ Jako když Izrael šel do boje s Filištiny, po každé straně, kde se shromáždili, byly úbočí pahorků. A pak vystoupil Goliáš a vyzýval armádu Izraele. A tam v tom údolí se s ním utkal David; a když procházel kolem potoka, který protékal mezi těmi dvěma pahorky, tam nasbíral ty kameny. Muselo tedy být zvolené místo.

⁵⁸ A tam na tom společném místě, které nepatřilo nikomu, tam se utkali při prvním boji. To nebylo tak, že jeden bojuje tady a druhý tam, a někdo ještě jinde; tam se sešikuje linie a tam se střetávají, a ověřují si své síly, a každý si ověřuje svou sílu proti té druhé armádě — je to místo vzájemného setkání.

⁵⁹ Nuže, ať vám to nyní neunikne! Když tato velká bitva začala na zemi, muselo taky existovat společné místo; muselo být vybráno místo, na kterém mohla začít tato bitva a kde mohla zuřit. A to bojiště začalo v lidské mysli. Právě tam začala tato bitva. Lidský rozum byl zvolen jako bojiště, kde tato bitva vzplála; to znamená, že rozhodnutí jsou činěna v mysli, v hlavě.

⁶⁰ Inu, to nezačalo v nějaké organizaci; to nebyla nějaká mechanická záležitost; tam to místo nikdy nemělo svůj počátek; a proto organizace není nikdy schopna a nikdy nemůže vykonat Boží dílo, protože bitevní pole, na kterém se máte utkat se svým nepřítelem, je v myšlení. A vy musíte udělat volbu. Jistě se s tím setkáte.

Prál bych si, aby tato dívka, která je velice nemocná, pozorně naslouchala tomu, co říkám, s velkou pozorností.

⁶¹ Rozhodnutí jsou činěna v mysli — v hlavě. Tam se s vámi setkává satan. Tam jsou činěna rozhodnutí, protože Bůh takto člověka stvořil. Nuže, kdybyste se podívali sem na moje poznámky — na tu malou mapu, kterou jsem nakreslil. Měl jsem to už zde před nedávnem... použil jsem to na tabuli.

⁶² Lidská bytost je učiněna na podobenství pšeničného zrna. Je to semeno a lidská bytost je semenem. Fyzicky jste semenem vašeho otce

a matky a život vychází z vašeho otce, a míza z vaší matky. A tak ty dvě věci spolu, vajíčko a krev se vzájemně spojují, a v té krevní buňce je život, a v tom se to začíná rozvíjet a formovat na dítě.

⁶³ Nuže, každé semeno má vnější slupku; uvnitř se nachází dužina a uvnitř této dužiny se nachází zárodek života. Nuže, takovým způsobem jsme byli stvořeni. Jsme tedy tělem, duší a duchem. Ten vnější, ta schránka, to je tělo. Uvnitř toho se nachází vědomí a tak dále, je to duše, a uvnitř této duše se nachází duch. A ten duch ovládá ty ostatní.

⁶⁴ Nuže, kdybyste se po návrtu domů posadili a tímto způsobem si nakreslili tři kruhy, pak byste zjistili, že to vnější je tělo, které má pět smyslů, pomocí kterých komunikujeme a to jsou zrak, chuť, čich, cit, a sluch; to je těch pět smyslů, které ovládají lidské tělo. Uvnitř toho těla se nachází duše a ta duše je ovládána představivostí, svědomím, pamětí, rozumem, a citovou oblastí. To jsou právě věci, které ovládají duši. Ale duch má jen jeden smysl — ten duch. Ó, kéž bychom to pochopili! Duch má jen jeden smysl a ten smysl buď převládá, jestliže je to víra, jinak pochybuje! Přesně tak. Vede tam jenom jedna cesta a tou je svobodná morální volba. Můžete přijmout buď pochybnost nebo přijmout víru, jedno nebo druhé, záleží, na čem chceš stavět.

⁶⁵ A proto satan začíná od té základní části a chce přivést lidského ducha, k zapochybování o Božím Slovu. A Bůh začal také od té základní části, aby v tom duchu umístil své Slovo. Hle jak to funguje.

⁶⁶ Kdyby tento sbor, mohl být právě teď, uveden do naprosté shody a jednoty tak, že každá osoba by byla po každé stránce jednomyslná a bez jakéhokoliv stínu pochybnosti, pak by zde během následujících pěti minut nezůstala ani jediná nemocná osoba; nezůstal by tu nikdo, kdo touží po Duchu Svatém, všichni by Jej přijali. Kdybychom jen mohli být přivedeni do takového stavu!

⁶⁷ Nuže, zde je místo, na kterém začíná tento boj — právě zde ve vašem myšlení, zda chcete... nuže, zapamatujte si, to teď není Křesťanská věda, rozum postavený nad hmotou... Rozum přijímá život, kterým je Slovo Boží a Ono přináší život. Samotná vaše myšlenka je nepostačující, ale do tohoto kanálu vaší myšlenky bylo přineseno Slovo Boží, vidíte. To není samotná myšlenka, jak to chce dokázat Křesťanská věda, rozum postavený nad hmotou. Ne! To není to. Ale váš rozum to přijímá a chopí se toho. A čím je ovládán váš rozum? Vaším duchem; a váš duch se chopí Slova Božího a to je právě to, co v sobě obsahuje život. To přináší do vašeho nitra život.

Jan 15:7

68 Ó, bratře, když se toto stane, když život vstoupí do toho vašeho kanálu, pak se projeví Slovo Boží ve vás. „Jestli zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, prostě, o co chcete, a stane se vám.“

69 Co to tedy působí? Z nitra vašeho srdce, kterým je duše, ta věc pochází právě odsud a ona zásobuje každý kanál. A problém vězí v tom, že my tam setrváváme se spoustou pochybností a snažíme se přijmout to, co je zvenčí. Tohle musíte přerušit, musíte sestoupit do toho kanálu s pravdivým Slovem Božím a pak to bude protékat samo, automaticky. Počítá se jen to, co se nachází tam uvnitř. To, co je uvnitř. Satan také přistupuje zevnitř.

Jan 3:3, 7

70 Nuže, vy říkáte: „Nekradu; nepiji; nedělám to.“ To s tím nemá nic společného (rozumíte?), jedná se o ten vnitřek. Nezáleží na tom, jak jsi dobrý, jak jsi mravný, jak jsi pravdomluvný, tyto věci jsou účtyhodné, ale Ježíš řekl: „Nenarodí-li se člověk znovu...” Rozumíte? Něco se musí stát uvnitř. A pokud ne, pak je to umělé a nalíčené a uvnitř ve vašich srdcích jste každopádně těchto věcí žádostiví.

Příslaví 23:7; Matouš 17:20; Matouš 21:21; Marek 11:23

71 A zde nemůže být nic umělého, zde obstojí pouze to opravdové. A pouze jedna cesta vede tam do toho nitra a je to cesta svobodné morální volby, ona vede do duše skrze vaše myšlenky. „Jak člověk uvažuje ve svém srdci, takový je.“

„Řeknete-li této hoře: přejdi odsud tam a nepochybovali byste ve svých srdcích, ale věřili; pak se vám stane, to co jste řekli.“ Pochopili jste to? Zde to máte, rozumíte. A zde je toto bitevní pole.

72 Kéž byste mohli jen takto začít. Nám se jedná o to, abychom viděli věci, které se dějí; jedná se nám o to, abychom pro Boha něco vykonali. Tato mladá paní chce nesporně žít; touží po tom, aby se uzdravila. Stejně tak ostatní, oni chtějí být uzdraveni, a když my slyšíme o takovém případě jako s tím doktorem nebo o vzkříšení mrtvého, o těch mocných skutcích, které vykonal Bůh, pak o to usilujeme. Ale jedná se o to, že my chceme tyto věci docílit pomocí těchto smyslů, abychom se uchopili něčeho, co probíhá zde, jako třeba svědomí.

73 Tak mnoho lidí si častokrát špatně vykládá Slovo a já jsem byl kvůli tomu nepochopen, kvůli tomu, že dělám výzvu k oltáři. Říkal jsem, že nestojím ani tak moc o výzvu k oltáři; ale tím jsem vůbec nechtěl říct, že bychom neměli dělat výzvu k oltáři; ale někdo přivádí

někoho za ruku a říká: „Ó, bratře Johne, víš co? Ty a já jsme byli tak dlouho sousedi; jen pojď k oltáři a poklekni.“

74 Co on dělá? Chtěl bych zde mít tabuli, pak bych vám mohl ukázat, co on dělá. On se snaží působit na jeho duši skrze pocity. Ale to nefunguje! To není ta správná cesta! Opravdu ne. Na co on asi působí? Na paměť, skrze tyto smysly jeho duše. „Ó, bratře Johne, ty jsi měl vynikající maminku; ona již před lety zemřela“ — to je paměť, vidíte. To nesmíte dělat, to musí vyplývat ze svobodné morální síly. Vy sami musíte dovolit, aby Slovo Boží... vy nepřicházíte kvůli tomu, že vaše maminka byla dobrou ženou, vy nepřicházíte, že jste měli dobrého souseda; vy přicházíte, že vás volá, abyste přišli Bůh, a vy Jej přijímáte na základě jeho Slova. A právě to Slovo, ono znamená vše.

75 A to Slovo, jestli můžete z cesty odstranit všechno ostatní, všechno svědomí a smysly, a dovolit tomu Slovu, aby vstoupilo do nitra, pak Slovo to vypůsobí přesně tak.

76 Vidíte zde, čím je to zastíněno? Vy říkáte: „Dobrá, tedy...“ vy říkáte: „To svědomí, ty smysly a tak dále, to s tím nemá nic společného, bratře Branhame, že?“ Ale ano, má! Ale jestliže dovolíš, aby vešlo Slovo, a je zastíněno tím svědomím, pak nemůže růst. Zůstane znetvořeným slovem. Viděli jste již dobré kukuřičné semeno, které bylo zaseto do půdy a nějaký klacek spadl na tu rostlinku? Ona bude růst křivě. Tak je to se vším co roste a narazilo to na nějakou překážku...

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

77 Ano, to se tyká dnes našeho Letničního hnutí. My jsme dovolili příliš mnoha věcem to pokazit, tu víru, které jsme byli vyučováni, Duchu Svatého, který v nás žil. Dovolili jsme příliš mnoha věcem... dívali jsme se na někoho jiného a ďábel neustále usiluje o to, aby nám ukázal selhání nějaké jiné osoby. A tím se nás snaží zadržet před opravdovým svědectvím, které je skutečné. On nám poukáže někdy na nějakého pokrytce, který šel a něco napodoboval. On to nedocílil, protože byl padělatelem. Ale jestliže to bude vyplývat z opravdového zdroje Slova Božího, pak „nebe a země pominou, ale má Slova nikdy nepominou.“ Ono setrvává. Vidíš to, sestro?

78 A to musí být přijato rozumem; a pak věřeno srdcem; a pak se Slovo Boží stává realitou; a pak každý smysl duše a těla je pročištěn Duchem Svatým. A pak váš smysl pro Boha; vaše uvědomění si Boha; všechno co je zbožné, protéká vámi. A není nikde ani stín pochybnosti. Nic tam není schopno se postavit do cesty. Nic není schopno vstoupit

do paměti a říct: „Ó, já si vzpomínám, jak slečna Jonesová se snažila důvěřovat Bohu. A slečna taková a taková a slečna Doe jednou usilovala o to, aby důvěřovala Bohu kvůli svému uzdravení a to selhalo,“ vidíte. Ale jestliže ten kanál byl očištěn, propláchnut a pak naplněn zevnitř Duchem Svatým, pak taková věc nepříjde ani na mysl. Nezáleží na tom, jestli sestra Jonesová udělala to, co udělala, jsi to ty a Bůh, a nikdo jiný kromě vás dvou. A zde to máte; zde je vaše bitva.

⁷⁹ Musíte to zabít hned v zárodku; bezohledně to zastavit na cestě! Na tom nezáleží, jak dlouho ta bitva bude trvat, zastavte to právě teď. Jestli přicházíte a uchováváte v sobě tyto vzpomínky, a svědomí, a různé myšlenky na to: „Nu co, snad jsem selhal. Snad jsem nebyl v pořádku.“ Odhodte to stranou! A otevřete ten kanál a řekněte: „Bože, tvé Slovo je věčnou pravdou. A Ono platí pro mě, a i kdyby celá církev selhala i kdyby celý tento svět selhal, přece já nemohu zklamat, protože já беру tvé Slovo.“

⁸⁰ A zde se odehrává tato bitva. To je právě to. Proč by všemohoucí Bůh odstranil rakovinu z prsu ženy, aniž by zůstala nějaká jizva a dovolil zde tomu dítěti ležet, a zemřít? Ne, pane!

⁸¹ Nedávno sem přišla jistá mladá dívka z vysoké školy. Její maminka mi telefonovala a řekla: „Bratře Branhame, moje dcera trpí Hodgkinsovou nemocí.“ (To je taková rakovina, která zasahuje žlázy). A lékaři vzali vzorek tkáně, z praskliny na krku, a odeslali ho, a byla to přesně Hodgkinsova nemoc.

A tak on řekl: „Podruhé když se udělá prasklina na jejím srdci; když se to stane, ona zemře.“ A řekl: „Ona nemá... způsobem jakým se opakují ty praskliny, nasvědčuje, že už jí zůstaly pouze tři měsíce života.“

Ta maminka řekla: „Co mám dělat, mám ji poslat zpátky do školy?“

On řekl: „Ať jde, protože to se může stát z ničeho nic.“ A řekl: „Nechej ji chodit do školy, žít normálním životem tak dlouho, jak jen bude moct. A neříkej jí o tom nic.“

Ta paní mi řekla: „Co mám udělat?“

Řekl jsem: „Přiveď ji sem, a postav ji do modlitební řady.“ A řekl jsem: „Přijď spolu s ní!“ (A měl jsem při tom takový nevýrazný zvláštní pocit).

⁸² A když tato mladá dívka přišla onoho rána, měla na modro namalované rty, make-up tak, jak je to běžné dnes ve školách; a ta malá dívka přišla, (když mi telefonovali, neměl jsem tušení, o koho se

bude jednat) uchopil jsem ji za ruku; a řekl: „Dobré ráno, sestro.“ A zde to bylo; to byla ona. A na okamžik jsem se podíval na její matku a upozoroval, že obě jsou bez Boha, bez Krista. A řekl jsem: „Jak můžeš očekávat uzdravení za takovýchto okolností? Jste připraveny přijmout Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele?“ Řekl jsem: „Vejdete zde do toho bazénu a necháte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů?“

Ony řekly: „Uděláme to.“ Mohli byste vidět, co se stalo!

⁸³ Ta žena zde možná dnes ráno sedí. Mnozí z vás tento případ znají. Bratr Mike Egan, jeden ze zdejších důvěrníků, on sledoval celý ten případ; bylo to asi před čtyřmi nebo pěti lety. Ta mladá dívka byla odvedena zpět k lékaři a on v ní nenašel ani stopu po Hodgkinsově nemoci.

⁸⁴ Oč se vlastně jedná? Vy nejdřív musíte otevřít tento kanál! Pak musíte získat vojáka, Ducha Svatého a postavit Ho na tom bitevním poli, aby vzal Slovo Boží. On je Slovem a On stojí zde, a nic Ho není schopno zadržet. Prostě nic není... a každý jeden z těch kanálů je očištěn.

⁸⁵ Je to jako se starým kotlem, jehož kouřovod se ucpal; a vy rozděláte oheň a celý ten krám vybuchne. A právě tak to vypadá s mnoha křesťany, kteří vybuchli, protože předtím nevyčistili kouřovod; neudělali to až dovnitř. Vy to musíte nejdříve vyčistit — svědomí a paměť, a myšlenky, a odložit všechno na bok, a pak přijít zevnitř s neposkvřeným Slovem Božím, které je pravdivé. A nezáleží na tom, jestli deset tisíc lidí zemřelo v důvěře na této straně a deset tisíc lidí zítra v důvěře na druhé straně. To se mnou nemá nic společného; jsem jednotlivec, já jsem ten, který důvěřuje, já jsem ten, který tomu věří!

⁸⁶ Jestli se rozhlédneme, jestli chceme otevřít naše kanály, pokud jsme schopni a vidíme, a sledujeme toho, a tam toho, a ještě někoho jiného, a tisíce těch, kteří vydávají svědectví, ale ďábel se každopádně pokusí vrátit. A pokud tam bude schopen vejít, on to nasměruje rovnou proti tvé armádě. Jestli máš své smysly zraku, chuti, pocitu, čichu a sluchu; ty jsou v pořádku, ale nemůžeš jim důvěřovat, dokud nesouhlasí se Slovem. Ony jsou v pořádku, ale pokud nesouhlasí se Slovem, pak je neposlouchej.

⁸⁷ Nuže, představivost a svědomí, a vzpomínky, a uvažování, a pocity jsou v pořádku, pokud jsou v souladu se Slovem. Ale jestliže

tvoje pocity nesouhlasí se Slovem, pak se jich zbav, tvůj kouřovod hned vybuchne, vidíte. Pokud je tvoje uvažování v rozporu se Slovem, nech to na pokoji! Tak je to. Motor... jestliže tvoje paměť, tvoje představitivost, tvoje svědomí a cokoliv jiného je v rozporu s tím, co se nachází uvnitř, zbav se toho!

Žalm 8:3; Žalm 147:4; Izaiáš 40:26

⁸⁸ Co ti pak zůstane? Ty máš přece sluneční soustavu. Haleluja! Bůh seřadil své hvězdy a řekl: „Vy se budete vznášet zde, dokud vás nezavolám.“ A ona tam bude stát. A nic s ní není schopno pohnout. Když Bůh může uchopit člověka do svých rukou do takového stupně, že ovládá jeho smysly, jeho svědomí; všechny tyto věci jsou očištěny tak, že souhlasí s Bohem, který za tím stojí v Duchu; pak zde na světě není žádný ďábel, který by tam mohl podstrčit nějakou pochybnost! Je to tak.

⁸⁹ Jestliže však přijde a řekne ti: „Ty se přece necítíš o nic lépe,“ tvoje svědomí na tuto věc ani nereaguje. Tvůj kouřovod je tak čistý, že zakřičí: „Haleluja.“ A píšťalka z toho průduchu zapíská: „Sláva Bohu!“ A to se rozezní doširoka. Jistě! Je to tak čisté, jak to jen může být pro Slovo Boží, které přes to působí, pro tu Boží moc, vidíte. A to je ta hlavní věc; to je tvoje bitevní pole. Tvoje bitevní pole je opět zde na počátku. Tam v hloubi tvé duše, tam ve tvém rozumu, který se otevírá. Rozum je bránou k duši — bránou nebo spíše bránou k duchu. Tvůj rozum se otevírá dokořán a přijímá ducha nebo zamítá ducha.

⁹⁰ Můžeš mít nějaké nevýrazné dojmy, nějaké obyčejné pocity nebo malé senzacce, všechny tyto věci s tím nemají nic společného. To jsou pouze nějaké obyčejné senzacce a jiné věci. Ale co se týká reality, tvůj rozum se na ni otevírá. Tvůj rozum to buď přijímá, nebo zavrhuje! Tak je to přátelé. Bože, ať nikdo z nich tuto věc nepromešká! Rozumíte? Je to váš rozum, který otevírá dveře dokořán (nebo je zavírá) a naslouchá svědomí, naslouchá paměti, naslouchá citům. Ale když se tvůj rozum na tyto věci uzavře a dovolí Bohu, Duchu jeho Slova, vstoupit do nitra, vyhodí do povětří zbytek těch nesmyslů! Každá pochybnost je pryč; každý strach je pryč; každá senzacce a pochybnost je pryč; každý pocit je pryč! Nic tam nemůže obstát kromě Slova Božího a satan není schopen proti tomu bojovat! Nikoliv, pánové! On není schopen proti tomu bojovat. Nuže, víme, že je to pravda.

1. Mojžišova 3:4

⁹¹ Ta bitva zuřila ode dnů Edenské zahrady, ta bitva v lidském rozumu. Zahájil ji satan. Co on udělal, když se setkal s Evou? On

nepopřel Boží Slovo, ale obílił je. Zacpal některé z těch kanálů, na některých místech. On řekl: „Ale Bůh jistě... (1. Mojžíšova 3:1, vidíte). Jistě Bůh... všechno, co On zaslíbil...“ On věděl, že Slovo je v pořádku, ale on rovněž věděl, že když přijde a zčistajasna zatroubí, že na to bude muset dát cukrovou polevu.

⁹² Maminka měla ve zvyku nám podávat léky a do ricinového oleje přidávala pomerančový džus. Ach, já bych raději vypil ten ricinový olej bez toho pomerančového džusu. To je přece pokrytecké! Vidíte? Když jsme museli vstávat v noci, dávala nám proti záskrtu uhelný olej. Vzala ten uhelný olej a nakapala jej na cukr, vidíte. To je znovu tak trochu pokrytecké, ale to stejně tak vypálilo tvé mandle, poté, když se ten cukr rozpustil.

⁹³ Ano, tak je to přátelé. Satan se v této věci rovněž chová pokrytecky. On se vám snaží ukázat něco lepšího, snadnější cestu, nějaký rozumnější plán. Ale neexistuje žádný rozumnější plán kromě toho, který Bůh položil na počátku — své Slovo! Chopte se toho Slova a přidržte se Ho! Ať tě uchopí! A stůj s ním! To je věc, o kterou se jedná.

1. Mojžíšova 3:1

⁹⁴ Tato bitva zuřila, když Eva otevřela svůj rozum, aby naslouchala rozumování. To byl ten průduch, přes který to vstoupilo; to je ten kanál, kterým to prošlo — její uvažování. Ona ve své duši začala uvažovat. A její oči, její zrak uviděl hada. On byl hezký, pohledný, mnohem hezčí než její vlastní manžel. On byl nejchytřejší ze všech polních zvířat. On byl snad krásnější než její manžel, on vypadal jako veliké stvoření mužského pohlaví, které se před ní postavilo. Ó jak byl veliký, jak byl snaživý, aby jí řekl tyto velké věci. A ona to ihned udělala, otevřela svůj rozum. A když to udělala, nachytala se na to lidské uvažování: „Jakže, to bude přece vzrůšo!“

⁹⁵ Právě o to se jedná dnešním ženám. Některé ženy mají milého nepatrného manžela; setkají se s nějakým velkým statným mužem a tento muž se pokouší otevřít jejich uvažování. Zapamatujte si, to je satan; to je dábel! To může být i naopak, muž k ženě, žena k muži, jedno nebo druhé. Co on udělá? On působí svou důmyslnou silou, svědomím nebo něčím, skrze co začíná působit, ale dejte Božímu Slovu první místo.

⁹⁶ Člověk není dokonce... on není schopen zhřešit. Haleluja! Přichází to ke mně čerstvě. Člověk nemůže zhřešit, pokud by předtím neodložil Slovo Boží! Nemůže zhřešit (totiž nevěřit), dokud se prvně

nezbaví Božího Slova, přítomnosti Boží; nemůže zhřešit.

⁹⁷ Eva nemohla zhřešit, dokud neodložila Slovo Boží, dokud neotevřela ten kanál svého uvažování až do své duše a nezačala uvažovat: „Jakže, jistě, můj manžel mi o tom nikdy neřekl, ale domnívám se, že ty... on mi sice řekl, že to nemám dělat, ale víš co, ty jsi mi to předložil tak opravdově; to je přece tak jasné. Domnívám se, že to bude nádherné, protože ty jsi mi to přiblížil tak jasně.“

⁹⁸ Rozumíte? A zde byla bojována ta první bitva. A tato bitva způsobila každou válku, každé krveprolití, které se kdy stalo; to bylo zaviněno právě tam v Edenu. Ona se zpronevěřila Božímu Slovu.

2. Korintským 10:5

⁹⁹ A jestliže jedna čárka zpronevěry proti Božímu Slovu způsobila tyto problémy, jakým způsobem se pak můžeš vrátit do původního stavu, když nedůvěřuješ Slovu? To není možné. Ty se musíš uzavřít na všechny ty věci, na svědomí, vzpomínky a přemýšlení nad všemi těmito věcmi, musíš zavrhnout své rozumování, my o těchto věcech nepřemýšlíme, vůbec ne, my přijímáme Slovo na základě: „Řekl to Bůh“ a to spouští ten tok mezi tebou, a Bohem. Každý kanál mezi tebou a Bohem se tehdy otevře. To je ta bitva, to je ta samotná bitevní linie.

¹⁰⁰ Nepoužívejme za tímto účelem pušky ráže dvacet dva. Použijme rovnou atomovou bombu. Odvedme řádný kus práce. Použijme Boží atomovou bombu: „A co to je bratře Branhame?“ V- Í - R - A, víra v Jeho Slovo! To je Boží atomová bomba a ona smete nemoc a ďábla, napravo i nalevo. Ona to všechno zničí, ona s tím správně naloží. Ó, to bude zničeno; to způsobí rozklad všech bezbožných věcí. Když spadne tato bomba víry spolu se Slovem Božím, které stojí v pozadí, ona smete každého ďábla, každou nemoc, každou chorobu.

¹⁰¹ Vy říkáte: „Je to možné bratře Branhame? Proč to tedy u jednoho funguje a u jiných to nefunguje?“ To je právě kvůli tomu kanálu. Ty můžeš vyhlédnout ven a uvidět to, ale ty musíš mít uvnitř něco, aby ses podíval tímto směrem. Nedíváš se z venčí dovnitř, ale z vnitřku ven.

¹⁰² Nemůžeš přicházet skrze nějaké rozumování, nemůžeš přicházet skrze nějaké jiné věci; ty musíš přijít rovnou do duše kanálem Bohem k tomu stanoveným. A jak to neudělat? Čím je ten poslední kanál? On bude stále uvažovat a říkat: „Smysly. Ó, já to můžu pocítit. Ó, zde to je. Ne, ne, ó. Snad jsem to přičichnul a tak dále. Ty

věci tam jsou, jistě.“

103 A další věc, o které uvažuješ: „Nu co, on by měl přece vědět, o čem mluvím. Lékař mi přece řekl, že se nemohu uzdravit. To přece musí být...”

3. Janova 1:2

104 Vidíte? Právě v tom chybujete. A je to ďábel, který tam stojí. Je to ďábel, který do tebe chce tyto věci nastrkat; nevěř tomu. Haleluja! Slovo Boží říká: „Především si přeji, abys ve všem prospíval a byl zdrav.“ Je to tak. Jak můžeš obstát jako správný voják? „Chci, aby prospívalo tvé zdraví.“

105 Zde to tedy máme, tyto kanály. Jestliže je otevřete; neprocházejte jen kolem nich. Jestliže tam může vniknout satan, musíte obejít svědomí a ty ostatní věci, a dostat se až tam do nitra, na konec, do duše ve vaší mysli. Nuže, jestliže on tě může jenom přimět... ty nejsi schopen se podívat na žádnou z těchto věcí, dokud mu nejdřív nedovolíš, aby tam vstoupil. Musíš mu dovolit tam vejít; a když tam vejde, on si na to dohlédne sám.

106 Co pak udělá? On začíná používat tvoje svědomí. Začíná používat toto, začíná používat ten průduch. Oč se jedná? Zrak, chuť, pocit, čich, sluch, představitivost, svědomí, paměť, uvažování, city, začíná používat tyto věci jako jednotlivé malé kanály tak dlouho, dokud je tam schopen se dostat a postavit se nad tu jednu věc. On musí vejít nejdřív do tvého rozumu a ty to musíš akceptovat. To může...

1. Mojžišova 3:6; 2. Mojžišova 15:26; Žalm 103:3

107 Poslouchej! To může být proti tobě nástraha, ale nemůže to vstoupit do tvého nitra, pokud to nepřijmeš. Když satan přišel k Evě, řekl: „Víš co, to ovoce je lahodné“ a ona se na chvíli zastavila. Ó, a to byla její chyba — když se na okamžik zastavila. Nezastavuj se za nic na světě! Ty máš přece poselství! Ježíš žije; Bůh je uzdravitel; to je to Poselství. Nezastavuj se za nic na světě, kvůli žádnému uvažování nebo něčemu jinému.

108 Ale ona se na okamžik zastavila. A umožnila vstoupit satanovi rovnou do této myšlenky. Ona si řekla: „Nu co, to přece zní docela rozumně.“ Ó, nedělej to! Vezmi to, co řekl Bůh.

1. Mojžišova 12:4; Římanům 4:17

109 Abraham, co kdyby se na chvíli zastavil a zamyslel se, když On mu řekl, že mu Sára porodí dítě, a jí bylo šedesát pět, a jemu sedmdesát pět let! A když jemu bylo sto let a jí devadesát... on stále vyznával, že Boží Slovo je pravdivé; a on nazýval ty věci, které nebyly,

jako by byly, vidíte. Dokonce proti vši naději... existovala zde nějaká naděje? On se již nespolehal na naději.

Římanům 4:18

110 „Dobrá,“ řeknete: „Já doufám, že mohu být opět v pořádku. Doufám, že se uzdravím, doufám, že obdržím Ducha Svatého. Doufám, že jsem křesťanem. Doufám, že to dělám *správně*.“ Tohle si nepřejeme! Abraham na to dokonce ani nehleděl! Amen! Proti vši naději, on stále věřil v Boží Slovo! Víra se povznáší nad nadějí. Víra vychází tam někde odsud z nitra, tam odtud pramení víra. A jak on se může dostat dovnitř? Skrze rozum, tyto dveře, tam je ta frontová linie.

111 Nuže, když se sešikuje armáda k boji... inu, ďábel usiluje o to, aby se posadil dnes ráno v každém srdci. On usiluje posadit se v srdci této dívky; on se chce posadit ve tvém srdci; všude kolem dokola. On říká: „Ó, viděl jsem, jak ses snažila již dříve; já jsem to už slyšel předtím. Odmítni ho; to je vše, co můžeš udělat, odmítni ho.“ Co o tom říká Bible v našem textu? Odmítněte ho; tak je to, odeženejte ho pryč.

112 Tuším, že jsme byli podrobeni výcviku: „Co se děje s našimi kazateli?“ Uvažuji o tom, jakému jsou podrobeni výcviku. Bůh nás podrobuje výcviku k této veliké bitvě.

Daniel 12:1; Matouš 24:21

113 Matouš 24 řekl, že zde budou... a rovněž Daniel 12 řekl, že nadejde čas soužení, jaký předtím nebyl na zemi. A my žijeme v té době, kdy kultura a vzdělání, a ty ostatní věci udusily Slovo Boží, a dostaly se do lidského uvažování, a tak dále. Ta bitva zuří právě teď. A kdo se postaví? Haleluja! Ta bitva je připravena; právě se k ní schyluje.

1. Samuelova 17:26, 32

114 A podívejte se, jak velikou máme opozici. Kdo bude jako David, který řekl: „Vy stojíte a dovolujete tomu neobřezanému Filištinovi pohrdat vojsky živého Boha! Já půjdu, abych se s ním utkal.“ Amen! Bůh touží mít muže a ženy, dnes ráno, kteří se postaví a řeknou: „Já se chopím Pána za jeho Slovo! Amen! Nebudu se ohlížet na selhání, jestli se ho dopustil ten nebo tamten; to s tím nemá nic společného. Vy Saulové a tak dále, jestli se ho bojíte, pak odejděte tam, kam patříte, ale Boží armáda jde kupředu.“ Amen! Bojovníci, muži víry, muži síly, stateční muži. Nemusíš být chytrý, oni nemuseli mít vzdělání. Ale oni museli být těmi kanály; Bůh potřebuje jenom ty malé kanály. Ona se na chvíli zastavila a zamyslela se, a řekla: „Nu co, uvidíme.“

Jan 11:25

115 Dobrá, právě tak... co kdyby ta mladá slečna dnes ráno; nemám

o tom pochyb, že jí lékař řekl, že se nachází již na samotném konci své cesty; a že už nemůže být nic podniknuto. Dobře tedy, ten lékař... já ho kvůli tomu neztracuji. Ten člověk je vědec. On uviděl, že ta nemoc zvítězila nad tělem toho dítěte. To je bez stopy pochybnosti. On prostě nemá lék, který by to zastavil. A tak rakovina zvítězila nad touto ženou. Jistě, smrt zvítězila nad tím dítětem, ale náš vrchní Velitel (Haleluja!) této veliké armády, On je zmrtvýchvstání a život; a nic Ho nezdolá. Haleluja!

116 Celý mozek armády leží ve veliteli, v inteligenci. Rommel v Německu, byl mozkiem Německa — nikoliv Hitler, Rommel. Je to tak. Eisenhower, ten opravdový voják, Patton a ti muži, kteří byli na frontě, záleželo na nich, jakým způsobem budou rozkazovat.

117 A vy následujte svého velitele. Pokud je tím správným generálem, pokud je tím správným, pokud je čtyř hvězdičkovým generálem, pokud je zkušený, pokud byl vyzkoušen a osvědčil se, následujte ho! I když vám to bude připadat nesprávné, jděte na frontu; a dělejte, co vám řekl! Haleluja!

Zjevení 1:18

118 A my máme pěti hvězdičkového generála, který se slabikuje J - E - Ž - Í - Š a On na nás připevnil také pět hvězd v - í - r - a.² A On nikdy neprohrál bitvu. Haleluja! On přemohl smrt, peklo a hrob. A odstranil z cesty ďábla. On je nejvyšším Vůdcem. Takže z našeho zorného pole ďábel úplně zmizel.

119 Největší bitva, která kdy zuřila se chystá právě teď. Opravdu ano. Ó, Haleluja! Když pomyslím na to, jak jsem se postavil a pozoroval Jej, jak dělá tyto věci, pozoroval jsem, jak On zjevoval tyto věci, otevíral je a říkal: „To bude tak a tak“ a ve skutečnosti to tak je! Ó, ohlédněte se a řeknete: „Kdo je ten veliký vůdce?“ Ó, já se nerozhlížím, abych uviděl, jestli je to nějaký doktor takový — a — takový. Já se dívám pouze na to, co říká vůdce; a On je Velitelem našeho spasení. Haleluja! A co je spasení? Vysvobození! Sláva! On je Vůdcem našeho vysvobození!

120 Ta veliká hodina k „Útoku!“ Je na dosah ruky. Haleluja! Vojáci ve svých zářících brněních, hrajících všemi barvami. Víra a pochybnost se šikují v tomto stánku dnes ráno — pochybnost na jedné straně a víra na druhé. Vojáci, zaujměte svá postavení! Haleluja! Náš Vůdce, Jitřní Hvězda, On nás povede. On nikdy necouvá; On nikdy... On nezná slovo

² V angličtině „faith“ - překl

ústup. On nemusí ustupovat. Amen! Jistě, že ne!

¹²¹ Ten největší kdykoliv svedený boj, on probíhá právě teď na tomto místě (ano, pánové!), boj mezi životem a smrtí, mezi nemocí a zdravím, mezi vírou a pochybností (ó, ach!) mezi svobodou a otroctvím. Ta bitva zuří. Vojáci, ať se lesknou vaše naleštěná brnění.

Židům 4:12

¹²² Bůh připravuje své vojáky. Amen! Bůh dává pomazání své armádě. Amerika obléká své vojáky nejlépe, jak jen může, ocelové přilby a výzbroj, obrněné tanky a všechno ostatní, čímkoliv jsou vybaveni. Ale Bůh obléká svou armádu. Haleluja! A jakou On má výbavu? Je to meč Ducha, Slovo Boží. Amen! Slovo Boží je ostřejší než každý dvojsečný meč (Židům 4) a proniká až k rozdělení duše, a ducha i kloubu, a morku v kostech, a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce, to je Slovo Boží. Víra v jeho Slovo, tak to vyzbrojuje Bůh.

¹²³ A právě to On dal Evě, aby se tím vyzbrojila, ale ona si nechala tuto výzbroj zničit. A jak? Tak, že otevřela svůj rozum k uvažování. Nerozumuj proti Slovu Božímu, Ono není na rozumování. Ono je Božím Slovem. Ohledně toho nejsou žádné pochybnosti; ono nepodléhá rozumování; to je Boží Slovo a tím to hasne. Je to tak. Tím je to vyřešeno na věky. Rozumíš, co tím míním, miláčku? To je Boží Slovo. Bůh to zaslíbil. Bůh to řekl.

Oni říkali Abrahamovi: „Jak můžeš vědět, že budeš mít dítě?“

„Bůh to řekl!“ A tím to bylo vyřešeno.

„Dobrá, a proč ho ještě nemáš?“

„Nevím, kdy ho dostanu, ale jistě ho dostanu. Řekl to Bůh. A to mě nezastaví!“ A on se uchopil... „A proč se nevrátíš zpět do toho domu, odkud jsi přišel?“

„Jsem poutníkem a přichozím v této zemi.“ Amen. „A Bůh mi dal zaslíbení; a Bůh mi dá to dítě právě v této zemi, do které mě poslal.“

¹²⁴ Haleluja! Bůh tě uzdraví právě v této atmosféře Ducha Svatého, do které tě poslal. Bůh ti to dá; jen tomu věř! Amen. Otevři tyto průduchy do své duše a těla, ty smysly a svědomí, a dovol Božímu Slovu, aby tam proniklo. Nejdříve vezmi svůj úsudek; to je to bitevní pole. Neříkej: „Dobrá, kdybych to mohl pocítit... kdybych mohl pocítit sestupující Slávu Boží.“ To s tím nemá nic společného, vůbec nic. Jen otevři svůj rozum, to je to bitevní pole; to je právě to místo, na kterém se šikuje bitva, právě tam uvnitř je ta bitevní linie, ve tvém rozumu.

Otevři ho a řekni: „Já... ať každá pochybnost, pochybuji o své pochybnosti.“ Amen! „Pochybuji teď o svých pochybnostech; věřím Božímu Slovu. Zde jsem, satane!“ A něco se musí stát, jistě ano. Ano, pánové!

Židům 1:13, 14

125 On uděluje pomazání svým služebníkům skrze svého Ducha; On posílá své anděly. Lidé se tomu někdy posmívají — andělům. Ale dovolte, abych zde něco otevřel, a na okamžik vám to ukázal.

126 Otevřeme si na okamžik epistolu k Židům, Židům 4. kapitola. Čtvrtá kapitola a... myslím, že to je v první kapitole k Židům, asi 14. verš.

Nejsou snad všichni služebními duchy, posílanými ke službě těm, kdo se mají stát dědici spasení?

„A kterému z andělů kdy řekl: Sed' po mé pravici...?“ — [To byli všechno andělé Boží.]

Židům 1:14

127 Nuže, zde v Bibli shledáváme, že Bůh posílal své anděly. Sláva! Kým jsou? Oni jsou služebními duchy. Sláva! Služebními duchy; a kam jsou posíláni? Z přítomnosti Boží. A co mají vykonat? Mají posluhovat jeho Slovem. Amen! Vy nemáte sloužit nějakou teologii nějaké denominační skupiny, ale sloužit jeho Slovem. Je to tak. Tito služební duchové jsou takto posíláni.

Amos 3:7

128 A odkud to můžeme vědět? Bible říká, že Slovo Páně přichází k prorokům. Souhlasí to? A tito andělé slouží jeho Slovem skrze jeho Ducha, slouží Slovem skrze Ducha Svatého; a Slovo a Duch přišli k prorokům; a ti proroci, oni měli Slovo Boží. A proto mohli konat zázraky, tak jak to dělali. To nebyli tito muži, to byl Duch Boží v těchto mužích, to byl Duch Kristův v těchto mužích. Protože Slovo Boží...

1. Královská 18: 36, 37

129 A co on udělal? On pročistil každý kanál. Bůh si ho vybral, on byl pomazán Duchem Božím a nebyl to on. On neudělal nic, dokud neuviděl vidění. Eliáš řekl na hoře Karmel: „To všechno jsem udělal na tvůj příkaz. Nuže, Pane, nechť je uvedeno ve známost, že Ty jsi Bohem.“ Ó, sláva Bohu!

130 Byl jsem toho svědkem mnohokrát. Když vidíte, že Duch Boží navštíví nějaké místo, pak se to místo ocitne pod tím pomazáním. Jestliže tato malá skupinka zde, dnes ráno, kdyby jen mohla být toho mínění a odstranit z cesty každou pochybnost. Jak můžete mít ještě

nějaké pochybnosti, když jste svědky toho, jak jsou vzkříšení mrtví a chromí chodí, a slepí vidí, a hluchí slyší?

Marek 16:20; Židům 13:8

¹³¹ Anděl Páně, kterého obrázek máme dokonce zde na stěně, se stal obtížnou otázkou pro učence. A co On tím chtěl docílit? Aby stál na tom Slově. Amen! To odsekne každého ďábla. Ano. Co to je? To jsou služební duchové, kteří jsou posíláni z přítomnosti Boží s pomazáním k těm, kteří promlouvají Slovem, kteří stojí za Slovem a On potvrzuje Slovo provázejícími znameními. A to přivádí Ježíše toho samého včera, dnes i na věky. A zde Ho máme.

¹³² Jak můžete zapochybovat, jestliže On byl obhájen vědecky i materiálně i duchovně, po každé stránce, jaká jen existuje, a On je prokázán i zde. Ale co se to děje? To jsou naše myslí. My otevíráme naše rozumování na tyto věci a říkáme: „Jakže, já nevím, jestli se to může stát nebo ne. Snad kdybych se dnes ráno cítil lépe...“ Ó, to přece s tím nemá nic společného!

¹³³ Jak jsem často říkával, Abraham možná řekl Sáře... ona už překročila věk, ženského života! (Víte, co tím chci říct?), čas života, v jeho cyklu dvaceti osmi dnů, vidíte. Bylo jí šedesát pět let; ona to již překročila o patnáct nebo dvacet let. A on jí řekl, možná, že to bylo za několik dnů, zeptal se jí: „Cítíš nějaký rozdíl, miláčku?“

„Vůbec ne.“

„To s tím ale nemá nic společného; každopádně v tom musíme vytrvat. Dobře tedy, jestli se ti to přihodí znovu jako mladé ženě, víme, že to přichází skrze krev života, tedy, to vytvoří měkké prostředí pro dítě a všechno bude v pořádku. Nuže, máš nějaký jiný pocit dnes? Je to už měsíc, co mi On dal zaslíbení. Cítíš nějakou změnu, miláčku?“

„Vůbec ne, Abrahame. Žádná známka nějaké změny. Cítím se stejně tak, jak po dobu několika posledních let; necítím žádnou změnu.“

„Sláva Bohu, každopádně je budeme mít!“

„Myslíš to vážně, Abrahame, přece... podívej, když On ti zaslíbil, On by nám jistě dal nějaké znamení. On by nám jistě dal znamení!“ Haleluja!

Matouš 12:39; Matouš 16:4

¹³⁴ Slabé a cizoložné pokolení hledá znamení. Je to tak. On měl znamení. Čím ono bylo? Slovo Boží bylo tím znamením. Jak může Bůh uzdravit toto dítě? Říká to Boží Slovo. Nezáleží na tom, co se stane,

zda pocítuji nějakou senzaci nebo ne, jestliže to řekl Bůh, tím je to vyřešeno.

Abraham řekl: „Připrav si čepičky a všechno měj v pohotovosti, musíme vyrazit z této země.“

„A kam?“

„Nevím (Amen!), ale každopádně musíme odejít. A tak se balíme!“ Sbalili se a odešli. Haleluja! Tak působí opravdové Slovo Boží. A co on měl před sebou? Boží zaslíbení, Slovo Boží. „Budeme je mít.“

1. Mojžíšova 12:1

135 „Vyjdi zprostřed nich, Abrahame, oni jsou... je to kvůli tomu, že oni jsou pochybovači a nevěřící a uvedli by tě do stejného zmatku. Vyjdi zprostřed nich, odděl se a žij pro Mě.“ A jak? „Opusť své svědomí, nech za sebou své smyšlení, otevři svůj rozum a pamatuj na Mě. Pojď a žij se Mnou.“ Amen.

136 Bůh volá dnes ráno každé Abrahamovo semeno do toho samého druhu života. Veliká bitva teď probíhá na celém světě. Bůh si přeje, aby se jeho děti oddělily, od čeho? Od zraku, chuti, čichu, pachu, sluchu, představitivosti, svědomí, paměti rozumování, citů a všeho ostatního. Otevřete své mysli, aby tam mohlo vejít každé Slovo a pochodujte s tím Slovem. To dělá opravdový voják.

137 Právě tak stojí hvězdy. Sluneční systém se nezměnil, zvěrokruh a Jitřenka stávají každé ráno na svých stanovištích právě tak, jak v tom dni, kdy byla stvořena země. Večernice zaujímá své místo. Každá hvězda, Malá medvědice, právě ve svém ročním období, přesně na tom místě, na kterém má být. Také Severka stojí neměnně a nikdy se nepohne. Haleluja! A celý ten systém se otáčí kolem Severky — všechny ty ostatní hvězdy, protože ona je středem této země; a tím je Kristus. Amen!

2. Mojžíšova 17:11, 12; Židům 1:3; Židům 8:1

138 On tam stojí a dává příkazy své armádě jako veliký Vůdce. Jako Mojžíš tam na hoře se svýma zvednutýma rukama, zatímco Izrael bojoval a razil si svou cestu kupředu; a on se tam postavil se svýma zvednutýma rukama. On tam stál se zvednutýma rukama, dokud nezapadlo slunce; a oni museli podpírat jeho ruce. To byl Mojžíš; on byl předobrazem Krista. A aby Jeho ruce zůstaly bezpečně zvednuty, byly tyto Jeho ruce přibity hřeby do kříže. Haleluja! A dnes On stojí na hradbách slávy, na které vystoupil se svým krví potřísněným rouchem a postavil se před Bohem po pravici jeho majestátu. A pro každého

vojáka platí, že si proklestil cestu v této bitvě Slovem Božím (a vůbec nezáleží na tom, co se stane), on si proklestí cestu ke svobodě. Amen!

139 Je to jako s kuřátkem ve vejci; co kdyby mělo strach klovat? Co kdyby se bálo proklovat tu skořápku? Co kdyby to malé kuřátko tam vevnitř vajíčka, ten malý ptáček by se bál klovnout do skořápky toho vajíčka? Co kdyby zvenčí uslyšel volající hlas: „Neklovej do této skořápky; můžeš si ublížit.“ Ale samotná příroda v tom kuřátku říká: „Klovej! Musíš si prorazit otvor.“

A všechny staré organizace říkají: „Dny zázraků pominuly. Ty se přece zraníš. Upadneš do fanatismu.“

140 Jen klovej do té skořápky ze všech sil. Haleluja! „Satane, jdi pryč; já z toho místa odejdu; už zde více neležím; už zde více nesedím; už se více nenacházím na tom starém ďábelském bojišti; já si proklovnu dnes ráno svou cestu! Amen! Já jsem orel!“ Amen! Haleluja!

141 Ten malý orel, se svým bucharem — na krku, on klová do této skořápky a nezáleží na tom, jak je odolná, on si proklovne cestu. A ihned zamává svými malými křídly. A dělá to správně.

Jan 8:36

142 Jen si proklovej svou cestu; tak je to. A jak? Musíš do toho udeřit „TAK PRAVÍ PÁN, TAK PRAVÍ PÁN, TAK PRAVÍ PÁN.“ A nakonec začínáš cítit závan čerstvého vzduchu. „TAK PRAVÍ PÁN...“ vystrč hlavu ven: „TAK PRAVÍ PÁN.“ Protlačuj se ze všech sil, vyjdi! On se už do té skořápky nevrátí. Amen! On je svobodný. Ó, aj! To Slovo, když se jednou prodere skrze všechny tyto smysly, svědomí a ty ostatní věci, a nakonec se usadí zde a otevře svůj rozum a dovolí tomu vejít (ó, Bože, smiluj se), pak ho nic více nemůže dostat do otroctví. Jsi svobodný. Ty, které Syn osvobodil, oni jsou opravdu venku z této skořápky.

Jan 8:12

143 Vaše denominace vás více nejsou schopny zavolat zpět; ďábel vám už nemůže v ničem překazit; on na vás bude sice syčet a rvát, ale vy jste na silnici, a pohybujete se velikou rychlostí kupředu. Ó, ach! Vy se pohybujete po Královské silnici, jste pomazanými vojáky kříže. Všichni, vy orli, provolávající s vírou: „Ježíš je Světlo světa,“ běžíte tou Královskou silnicí.

Židům 1:14

144 Jistě, ano pánové! To jsou služební duchové posílání z přítomnosti Boha k posluhování. A k jakému posluhování? Jeho Slovem — ne nějakou teologií, ale Slovem Božím. To jsou služební

duchové posílání od Boha za účelem posluhování, služební duchové. Ó, a vzpomeňte si, jestliže se to posluhuje v nějakém jiném směru kromě Slova, pak to nepřišlo od Boha, protože Tvé Slovo je navždy potvrzeno v nebi. Vždy v nebi, To Slovo; a Bůh nad ním bdí a On nikdy nepošle ducha, aby posluhoval něčím jiným než Slovem.

145 On nikdy nepošle nějakého ducha s nějakým velikým titulem ThDr. nebo PhDr. s obráceným límcem nahoru a tak dále, kteří říkají: „Nu co, samozřejmě, dny zázraků už pominuly. Všichni to přece víme.“ Ne, nikoliv! To nepřichází od Boha, to je v rozporu se Slovem. Amen! On posílá ty, kteří posluhují Duchem Slova. Amen. (Ó, měl jsem zde ještě pět dalších věcí, ale tentokrát to už nechám být, budu se tím zabývat příští neděli. V pořádku!)

146 Satan a jeho démoni jsou pomazáni. Jestliže tyto andělské duchy jsou pomazány k přinesení Slova tak, aby vás přiměly k víře ve Slovo... nuže, viděli jste již někdy nebo slyšeli nějakého proroka, opravdového Božího proroka, popírajícího Boží Slovo? Ne, pánové! Co se stalo, když se nějaké organizace ve svém čase postavily a řekly: „On je na omylu.“ On zůstal sám a stal osamocen. On řekl: „To je pravda.“

1. Královská 22:3, 6

147 Jen se podívejte na Micheáše tamtoho dne, na toho malého svatouška (rozumíte?), byl to Jimlův syn. Bylo tam čtyři sta pomazaných proroků, domněle pomazaných proroků, stojících tam, všichni byli dobře vykrmení a upravení, se svými velikými vědeckými hodnotami, a byli to vysoce vzdělaní, a naleštění učenci, a oni říkali: „Jen jdi, náš věrný králi. Pán je s tebou. Ta země patří nám; byla nám dána Jozuem a tak jdi, a vezmi ji. Přesně tak. Jen jdi a zmocni se toho.“

1. Královská 22:7

148 On řekl: „Dobrá...“ Víte, Jozafat řekl: „Není zde ještě někdo jiný?“ Nu co, bylo jich tam čtyři sta; proč neměl věřit těm čtyř stům? On řekl: „Ale jistě, ale nemáš někde ještě jednoho?“

On mu řekl: „Já... dobrá, já mám ještě jednoho. Je ještě jeden, ale já ho nesnáším.“

„To je právě on, chtěl bych ho slyšet,“ vidíte. „Přived' ho sem. A uvidíme, co on nám řekne.“

1. Královská 22:8

149 A tak oni šli a řekli mu: „Poslyš! Připrav si své kázání na dnešní ráno, protože budeš kázat před králem. Budeš kázat před sdružením kazatelů takových — a — takových (vidíš?) z Palestiny, před celým sdružením kazatelů. Zapamatuj si, oni řekli tohle; a říkej to co oni;

a stejně tak věř.“

150 Ten nepatrný... oni tam měli toho nesprávného muže! Tento muž se totiž zbavil svého starého uvažování. On pročistil všechny průduchy, své svědomí a...

151 „Nuže, víš, co oni udělají? Jestliže řekneš to co oni, mohu si představit, že tě udělají oblastním dohlížitelem; jistěže ano. Udělají tě dohlížitelem místní oblasti, pokud jen s nimi budeš souhlasit.“ Ale to by nebyl opravdový muž Boží.

1. Královská 22:14

152 Jakže, jeho kouřovod byl pročištěn, celé jeho svědomí a to ostatní je pročištěno; jeho mysl je otevřena na Boží Slovo; a Slovo Boží nemůže nic než věřit. A to všechno jsou služební duchové; to jsou služební duchové. On řekl: „Nevím, co bych teď měl říct, ale něco vám řeknu: Budu mluvit pouze to, co mi řekne Bůh.“ A tak oni museli toho večera počkat; on měl vidění.

1. Královská 21:19, 23

153 Mohu si představit jak na druhý den ráno si Micheáš prohlíží Písma a říká: „Nuže, podívejme. Copak to vidění... nuže všichni tito muži... někde není něco v pořádku, protože to je v rozporu s tím, co řekli oni. Ale co je zde řečeno? Podívejme se, co tehdy řekl Eliáš, ten prorok, protože víme, že on byl prorokem. Vidíte, jaké Slovo Páně přišlo k Eliášovi a co ono řeklo? ‚Psi budou lízat tvoji krev. Jezabel — psi budou žrát její tělo, kvůli spravedlivému Achabovi... spravedlivému Nábotovi.‘“ Tehdy on řekl... když on to uviděl, on zjistil, že jeho vidění bylo v souladu se Slovem Božím pro tu dobu. A teď to všechno přišlo na starého Achaba.

1. Královská 22:15, 17

154 On tam tedy přišel a řekl: „Jen jdi, ale viděl jsem Izrael...“ Vidíte, on se nestyděl říct toto vidění, protože to bylo Slovo Páně. On věděl, že může vzít tuto věc jakožto jistou. Prosím? On otevřel své srdce a svůj rozum na Slovo Boží. A Slovo Boží bylo opakovaně zjeveno a tak si byl jist, že má co do činění s dokonalým Slovem Božím.

155 Nuže, vy říkáte: „Kéž bych jen mohl být Micheášem!“ Můžeš jím být; jistěže ano! I ty, miláčku. Ty jsi také Micheášem, prorokem. A co můžeš udělat? Otevřít svůj rozum. O čem se vás dnes ráno snažím přesvědčit? O Slovu Páně, vidíte? Otevřete své mysli; řekněte: „Nuže, víš, já věřím, že můžu být uzdraven.“

„Dobrá a co dál? Je to Slovo Páně?“

156 Jistě, to je Slovo Páně! A ten chlapík tam tehdy říkal: „Dny zázraků pominuly, nemůžeš dělat to...“ Na něco takového zapomeň! Postav Boha na první místo! Zde přichází Slovo Páně a on je vyřkl, a Ono se naplňuje.

157 Nuže, o co se satanovi jednalo? Satan pomazal všechny ostatní. Satan uděluje pomazání svým služebníkům. Ó, jistě, ó, oh, jistě! On dává pomazání svým služebníkům. A jaké je to pomazání? Nevíra. Satan a jeho démoni udělují pomazání k pochybování o Božím Slovu. Nuže, jestliže si to chcete najít, otevřete 1. Mojžíšovu 3:4.

1. Mojžíšova 3:4

158 Na okamžik tedy otevřeme a budeme naslouchat, a přesvědčíme se, zda to nebyla od počátku jeho taktika. Je to první věc, kterou spáchal a on nikdy neopustil tu stejnou taktiku; on se jí drží po celou dobu. Přesvědčme se o tom, co to je? Nuže, inu, on se neprotivil Slovu; on docílil jen to, že ona si ho trochu překroutila, víte, aby znělo podle jeho přání — a tím pádem ona nevzala celé Slovo. Nuže, 1. Mojžíšova, mám zde 1. Mojžíšovu 3. kapitulu a 4. verš. A tak se přesvědčíme, co je zde řečeno. V pořádku.

I řekl had k ženě, nikoliv nezemřete smrti:

„... nikoliv nezemřete,“ vidíte, jak on to zacitoval? „Ó, my věříme, že dny zázraků pominuly. Nevěříme v něco takového jako přijetí Ducha Svátého, jak oni učinili o Letnicích. Ó, nezáleží na způsobu křtu, v tom není žádný rozdíl.“ Vidíte, toho ďábla? Sledujete jeho taktiku?

Dobrá, jestliže vám lékař řekne, že se neuzdravíte, tím to přece hasne.

159 Nuže, nechci pochy... podceňovat lékaře, lékař ten působí skrze vědu. A lékař udělal všechno, aby zachránil život této osoby; a jestliže ona nemůže být zachráněna, pak je to tím, že zde končí jeho vědomosti; on je na samém konci svých schopností. Ale ten muž je čestný.

160 Tedy, ten strom vědomostí je v pořádku, ale jestliže dojdete až do konce jeho možností, tak vykročte ke stromu života a pokračujte dál. Amen. Tak je to. S tím to dotáhneš dál. Ano!

1. Mojžíšova 3:1

161 Nuže, jaká je dnes satanova taktika? Co on zde řekl? Nuže, sledujte ve druhém verši, dovolte mi přečíst od prvního po třetí verš.

A had pak byl nejchytřejší ze všech polních

živočichů, které byl učinil Hospodin Bůh. A ten pak řekl ženě: Takliž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského?

1. Mojžíšova 3:2, 3

1. Mojžíšova 3:4

162 Ted' ho poslouchajte, jak je odporný a jak se snaží vybílit Slovo, rozumíte. Oč se mu jedná? O to, aby vešel do jejího myšlení, vidíte. On k ní promlouvá poté, když tam již bylo Slovo opevněno. Nuže, nedovolte satanovi, aby vás v čemkoliv opevnil, rozumíte. Uchovejte si tyto hradby Božího Slova ve vašich srdcích, rozumíte. Udělejte to stejně tak, vy Micheášové.

... i řekla žena hadu: Ovoce stromů rajských jíme;

Ale o ovoci stromu, kterýž jest uprostřed [ve středu, rozumíte] ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.

Vidíte? To je teď Slovo. Ona mu odpovídá tím stejným slovem. Zamyslete se teď!

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete!

163 Sledujete tu jeho taktiku? Rozumíte? Oč usiluje? Ta první lidská bytost; a on se ji snaží pomazat, tuto vzácnou ženu, Boží dceru, nevírou v Boží Slovo. Právě do toho ji chce dostat. Stejně tak chce do toho dostat i tebe, miláčku. On usiluje o to, aby to dostal do každého z vás, tam v hledišti — pomazat vás. A vy můžete udělat pouze jednu věc (nuže, vy máte svoji svobodnou morální volbu; pokud chcete, můžete to přijmout), ale zavrhněte to!

Ó, kéž by se Eva na ten okamžik nezastavila a nenaslouchala! Nezastavte se za nic na světě! Nezastavte se!

2. Královská 4:29

164 Když Eliáš řekl Gézimu: „Vezmi tu hůlku a polož ji na mrtvé dítě; a když tě někdo osloví, neodpovídej mu. Když tě bude chtít někdo zastavit, pokračuj dál.“

2. Královská 4:24

165 A ta žena, když zavolala svého služebníka, ona řekla: „Osedlej mi mezka a pospíchej, nezastavíš se, pokud ti neřeknu.“ Tak je to! Jestliže máš poselství, jdi kupředu. Amen! Řekneš: „Nemohu se již vzchopit. Cítím se slabý.“ Jen jdi dál; nezastavuj se! Odlož stranou všechny věci, musíš si prosekat cestu skrz. Bratře, ty svíráš ve své ruce meč, a musíš jím tnout.

166 Jednou jsem přišel na fotbalový stadión, kde jsem měl kázat a zastavil jsem se ve dveřích, rozhlížel jsem se a bylo tam řečeno: „Nejedná se o to jak veliký je pes, který zápasí, ale jde o velikost jeho bojovného ducha.“ A právě to vítězí v boji, rozumíte.

167 Vy říkáte: „Dobrá, ale přece ty všechny veliké církve jsou proti tomu.“ Není důležitá jejich velikost, ale bojovnost v tom psu, právě jenom to se počítá. Je to víra, která se nachází v jednotlivci. Jestliže jsi tchoř, tak se rychle schovej do své nory. Ano, bratře, a jestli jsi vojákem, povstaň do boje. Proti sobě stojí dobro i zlo. A tak bojujeme.

2. Timoteovi 2:12

168 Je to jako s Petrem Cartwrightem, který když jednou přišel do města a řekl: „Pán mi oznámil, abych sem přišel a konal probuzení.“ On si pronajal staré skladiště a začal tam uklízet.

A jistý proslulý rváč z tohoto města s pistolí u svého boku přišel k němu... dveře. Někdo řekl: „Co tam ten chlapík dělá?“

Odpověděli: „On je kazatel. Bude tam konat probuzení.“

„Dobrá, já tam půjdu a vyhodím ho na ulici, vyhodím ho z tohoto místa. My si přece v tomto místě nepřejeme žádná probuzení.“

A tak tam přišel, zastavil se ve dveřích; a Petr Cartwright ve svém plášti, víte, myl okna, stěny, byl to takový útlý chlapík, víte. A jistý starý kazatel se mu posmíval, víte, že jí kuře bez příboru, (což byla pro tento den etika). On čistil okna a připravoval to místo. A ten známý rváč s pistolí u pasu ho chytil za límec kabátu a řekl: „Co tady děláš?“

Ó, on řekl: „Já čistím okna.“ A pokračoval v čištění dál, víte. On měl pouze jeden jediný cíl; Bůh mu řekl, aby uspořádal probuzenecké shromáždění. A tak pokračoval v tom mytí oken...

On řekl: „My tu nedovolíme žádné probuzení.“

On řekl: „Ale Pán mi řekl, abych tady pořádal probuzení,“ vidíte. A pokračoval ve své práci. Rozumíte, chápete?

On řekl: „Chtěl bych, abys něco pochopil.“ On řekl: „Já tě vyženu z tohoto místa.“

On řekl: „Ano?“ A pokračoval v mytí oken, vidíte. A on mu odpověděl: „Předtím než zde bude nějaké probuzení, musel bys mít nejdřív se mnou co do činění.“

On řekl: „Ó, opravdu? Dobrá, udělám to tedy hned!“ Sundal si svůj kabát, přistoupil k tomuto muži a vzal ho za límec. Povalil ho na zem,

skočil na něj, řekl: „Musím bojovat, pokud chci kralovat. Pane, přidej mi statečnosti.“ A vymáčkal z něj šťávu. Řekl: „Stačí?“

169 On odpověděl: „Ano.“ Postavil se, podali si ruce; a v ten večer ve shromáždění ten rváč obdržel spasení. Zde to máte, vidíte. Jen se chopte Božího Slova, musíte si proklestit cestu uprostřed každé pochybnosti! Vidíte to? Jistě, to je to! A jestli je nějaká jiná povinnost, musíme ji vykonat také. Ano! Ta další věc, nakolik vím, je zbavit se vlastních pochybností, odseknout je. A další věcí je, zbavit se nervozity. Jestliže mi moje smysly říkají: „Dobrá, ale ty se přece cítíš špatně,“ ale je na řadě tyto věci odseknout. Je to tak.

170 Vy říkáte: „Dobrá, oni mi říkají... víte, moje svědomí mi říká, bratře Branham, že já mohu...“ Dobrá, můžeš i tyto věci rovnou od sebe odseknout; jinak nemůžeš pokročit dál, než po tolik. Pokračuj ve své práci dál. Sundej svůj kabát a uháněj dál s jedním cílem: „Musím zvítězit.“ Amen! Nemůžu prohrát. Jdu zvítězit. Amen!

171 Satan uděluje pomazání, vidíš. A jaká je jeho prvotní taktika? Kterou věc chtěl nejdřív obsadit? Rozum. Ona se na chvíli zastavila, aby naslouchala tomu, co on říká.

„Ó, neříkej to tak!“ A právě v tomto místě se mnoho obyčejných žen dopustilo své chyby. Stejně tak, jako mnoho obyčejných mužů zde chybovalo. Tak je to. Na chvíli se zastavili, prostě se na chvíli zastavili.

172 Kolikrát jsem byl svědkem rozvodů a jiných neštěstí. „Dobrá, řeknu ti bratře Branham, on takhle zapískal, (bratr Branham to znázorňuje) víš a já jsem se zastavila; a na mou duši neměla jsem to v úmyslu.“ Ano, ano, zde to máte.

„Ó, ona... seděl jsem naproti ní u stolu a ona měla ty nejhezčí oči.“ Vidiš? To je to. To je právě to, co dělá ďábel.

173 „Ó“, lékař mi řekl, že se z toho nedostanu a tak... zde to máš. To je stále jedno a totéž. To je ten největší boj, který byl kdykoliv bojován.

174 „Dobrá, oni mi řekli... viděl jsem toho — a — toho, který o sobě tvrdil, že má Ducha Svatého...“ Ano, ty ses ale koukal na nějakého starého pokrytce. Ale co uděláš s tím, který ho opravdu obdržel? Vidiš? Ano, ďábel ti ukáže na nějakou starou návnadu pro krkavce, ale neukáže ti tu opravdovou Holubici. Je to tak. On ti ji neukáže; on se tě bude snažit oslepit, abys to neuviděl.

1. Janova 4:4

175 Ó, on je také válečník. Zapamatuj si to, ale veliký je náš... větší je Ten, který je ve vás, než ten, který je ve světě. A tak se přidrž Božího Slova; věřte Jemu, vy armádní velitelé. A braňte svou pevnost, bratři. Udržte svá stanoviště!

176 A tak, jednou jsem tu měl jistou mladou dívku. Možná, že tato slečna tu teď sedí; ona se jmenuje Nellie Sandersová, byl to jeden z mých prvních případů, kdy jsem byl svědkem vyhánění ďábla. (My jsme žili... nuže, mohl bych vám říct, na kterém místě to bylo, asi tři městské bloky směrem nahoru, kousek za hřbitovem). Právě jsem se stal kazatelem a kázal jsem tam nahoře ve stanovém shromáždění. A ta mladá dívka byla jednou z nejlepších tanečnic. Chodila na střední školu a spolu s Lee Hornem (mnozí z vás zdejších lidí znají Lee Horna, on je majitelem koupaliště) — a tak oni, ona a Lee Horn byli nejlepšími tanečníky v okolí. Sama byla katoličkou; ale pro ni náboženství nemělo žádný význam. A potom (Nellie a ti další), ona byla významnou tanečnicí a on také. A tehdy se tančily tance, kterým se říkalo „černý zadek“ a „jitterbugs“ a některé další a ona byla... Ti dva byli nejlepší v celém okolí.

177 A ona jednoho dne přivrávorala sem do shromáždění (bylo to v noci). A ta malá Nellie padla k oltáři; Bůh požehnej její srdce. Ona ležela tam u oltáře, pak zvedla svoji hlavu a plakala, slzy stékaly po její tváři, řekla: „Billy,“ (ona mě znala). Řekla: „Velice toužím být spasena.“

178 Řekl jsem: „Nellie, můžeš být spasena; Ježíš tě již spasil, děvče. Musíš to teď přijmout na základě Jeho Slova.“ A ona tam zůstala a plakala, a modlila se, a slibovala Bohu, že už více nebude naslouchat svodům toho světa. A najednou ten milý sladký pokoj naplnil její duši. A ona povstala a začala křičet, a chválit Boha, a oslavovat Boha.

179 Asi za šest nebo sedm měsíců se jednoho večera procházela po ulici Spring, (byla ještě mladou dívkou, byla v podstatě mladistvou, kolem osmnácti let), přišla za mnou a řekla: „Hope...“ (To byla moje první manželka, ta, která už zemřela). Ona řekla: „Přála bych si, abych mohla vypadat jako Hope a Irena.“ A řekla: „Ony, pokud vím, nikdy nebyly v tom světě.“ Řekla: „Svět na vás zanechá stopy.“ Řekla: „Já vypadám špatně.“ Řekla: „Nuže, od té doby, co jsem se přestala malovat, vypadám velice špatně. Dokonce rysy na mé tváři,“ řekla, „vypadám tak hrubě.“ A řekla: „Ony vypadají tak nevinně a jemně.“ A řekla: „Přála bych si, abych to nikdy nedělala.“

1. Janova 1:7

180 Řekl jsem: „Nellie, krev Ježíše Krista očisťuje od každého hříchu, miláčku. Jdi a věř.“

181 Wayne Bledsoe (mnozí z vás zde ho znají, byl to můj blízký přítel, po mnoho a mnoho let), on byl opilec a přišel spolu s mým bratrem Edvardem. Někde na ulici se opil a já jsem ho zvedl, jinak by ho odvedli policisti. A já jsem ho přivedl sem; byl jsem kazatelem a žil jsem spolu s maminkou a tatínkem, bylo to ještě předtím, než jsem se oženil. Vzal jsem ho a položil do své postele; spal jsem na takovém skládacím lůžku. Nás, Branhamů, byla pořádná hromádka (deset) a měli jsme čtyři pokoje, a tak jsme byli pořádně namačkáni. A já jsem měl takové staré skládací křeslo, na kterém jsem spal; rozložil jsem ho a opilého Waynea jsem do něj uložil. Musel jsem ho přinést, abych ho mohl do něj uložit. A já jsem tam ležel a říkal jsem: „Wayne, nestydíš se za sebe?“

On říkal: „Ach, ach, Billy, proč mi to říkáš.“ Vidíte? Objal jsem ho a řekl: „Pomodlím se za tebe Wayne. Bůh ti žehnej.“

Bylo to asi rok po mém spasení. A najednou před domem bouchly dveře taxíku a někdo silně bouchal na dveře: „Bratře Bille! Bratře Bille!“

Pomyslel jsem si: „Pro smilování, snad někdo umírá.“ Skočil jsem ke dveřím a rychle se oblékal do svých starých hadrů, odhodil jsem pyžamo, přikryl jsem Waynea, a přiběhl jsem ke dveřím. Vypadalo to, jako by tam byla žena, otevřel jsem dveře a tato mladá dívka stála ve dveřích, a říkala: „Ó, můžu jít dál?“

Řekl jsem: „Jen pojd“ a rozsvítil jsem světlo.

Nuže, ona plakala a říkala: „Ó, Billy, už je po mně veta, jsem ztracena!“

Řekl jsem: „Co se ti stalo Nellie? Snad jsi neměla infarkt?“

Ona řekla: „Ne,“ ale řekla: „Bratře Bille, procházela jsem se ulicí Spring.“ A vyprávěla: „Na mou duši, bratře Bille, na mou duši, bratře Bille, neměla jsem v úmyslu nic zlého; neměla jsem v úmyslu nic zlého.“

Řekl jsem: „Co se ti stalo?“ A uvažoval jsem: „Co já s ní teď udělám?“ Nevěděl jsem, co mám dělat. Byl jsem mladým klukem a uvažoval jsem...

Ona řekla: „Ó, bratře Bille,“ řekla, „jsem zhroucená.“

Řekl jsem: „Nuže, uklidni se, sestro. Řekni mi, oč se jedná.“

182 A ona řekla: „Dobrá, procházela jsem ulicí kolem Redmens Hall...“ (A tam se pořádaly sobotní taneční zábavy). A řekla: „Měla jsem kus látky; a šla jsem domů s úmyslem, že si z ní ušiju šaty.“ A řekla: „Uslyšela jsem hudbu a“ vyprávěla, „víš co,“ řekla: „na chvíli jsem se zastavila a“ řekla, „a cítila jsem se dobře.“ A pomyslela jsem si: „To mi neuškodí, jestli se tu na chvíli zastavím.“

A právě zde udělala svou chybu, na chvíli se zastavila.

183 Ona jen poslouchala, řekla: „Začala jsem uvažovat.“ Řekla: „Ó, Pane, Ty víš, jak Tě miluji. Ó, Ty víš, že Tě miluji, Pane, pamatuji dobře na ty chvíle, když Lee a já jsme vyhrávali všechny poháry, a tak dále.“ A řekla jsem: „Vzpomínám si na tu starou hudbu, která mě tolik přitahovala. Teď již ne“. Ó, ó! Ó, ó, ty si to jenom myslíš, ale to tě právě tam dostane. A jemu se právě o to jedná, vidíte.

1. Tessalonicenským 5:22

184 Kolik z vás znalo Nellie Sandersovou? Dobrá, domnívám se, že mnozí z vás. Jo, jistě! A tak oni byli... ona řekla: „Víš co?“ Řekla: „Snad neuškodí, když vyjdu těch pár schodů nahoru,“ řekla, „snad budu mít příležitost jim vydat svědectví.“ Podívej, ty se již nacházíš na ďáblově půdě. Drž se od toho zdaleka! Varujte se zla v každé podobě!

185 Ale ona vyšla nahoru po schodech a na několik minut se tam zastavila, a víte co, za chvíli se ocitla v objetí chlapce na parketu. A pak se vzpamatovala a stála, a plakala, a naříkala, a říkala si: „Ó, jsem nadobro ztracena.“

Marek 16:17

186 Pomyslel jsem si: „Dobrá, nevyznám se ještě dost dobře v Bibli, ale tuším, že Ježíš řekl následující slova: ‚Ve jménu mém ďábly vymítat budou.‘“ A Wayne už trochu vystřízlivěl, posadil se a poslouchal. A já jsem řekl: „Nuže, ďáble, nevím, kdo jsi, ale já ti říkám, to je moje sestra a ty nemáš žádné právo ji držet. Ona to neudělala úmyslně; ona se na chvíli zastavila.“ (Právě v tom ona udělala svou chybu). Řekl jsem: „Ale ty ji musíš opustit. Slyšíš mě?“ A Bůh je mi svědkem, (On to dosvědčí před soudní stolicí.) dveře se začaly otevírat a zavírat samy, a třískat, (bratr Branham to znázorňuje zvukem). A já jsem uvažoval... ona řekla: „Billy, podívej tam, podívej tam!“

Řekl jsem: „Ano, co to je?“

Ona řekla: „Nevím.“

187 Řekl jsem: „Ani já nevím!“ A dveře vrzaly a vrzaly, a vrzaly, a zavíraly se, a já jsem myslel: „Co se to děje? Co se to děje?“ Podíval jsem se a řekl: „Satane, opusť ji ve jménu Ježíše, vyjdi z ní!“ A když jsem to řekl, najednou jakoby obrovský netopýr, asi takto veliký, vyletěl z poza ní, s takovými dlouhými chlupy na křídlech a nohách a začal vrčet: „Vrrrrrrrr“ a pustil se rovnou na mě, plnou parou. Řekl jsem: „Ó, Bože, krvi Ježíše Krista, ochraň mě před tím!“

188 A Wayne vyskočil z postele, podíval se; a on byl jako veliký stín a kroužil kolem dokola, a znovu, a znovu a schoval se za postelí. A Wayne vyskočil z postele a utíkal ze všech sil do druhého pokoje.

189 A já vzal Nellie a odvedl jsem ji domů, a nemohl jsem... přišla tam maminka, a vytřepala všechny prostěradla, a vše ostatní; ale tam v té posteli nic nenašla. Co to bylo? To byl ďábel, který z ní vyšel! Co se stalo? Ona se na chvíli zastavila. A to stačilo.

190 Nezastavuj se! Nechť Boží Slovo pronikne do tvého srdce, vezmi ten meč a tni a tni! Haleluja! „Nebudu se zastavovat za nic na světě. Já jsem přešel na druhou stranu a nemám se ani čas posadit.“

2. Královská 4:29

191 On řekl: „Vezmi mou hůl a polož na to dítě; a jestliže tě někdo osloví, neodpovídej mu, jestliže ti ďábel řekne: ‚Hej, koukej, jak se cítíš...?‘ Neodpovídej mu, jen jdi kupředu.“

192 Ďábel... ďábel řekne: „Ale víš co, znáš toho — a — toho? Když oni přijali Ducha Svatého, jen si vzpomeň, jak se téměř zbláznili.“ Neodpovídej mu; jdi dál. Ty neznáš toho — a — toho, to je záležitost mezi tebou a Bohem. Tak je to. Přidrž se Boha!

193 On dává pomazání svým služebníkům (musím pospíchat). Bůh dává pomazání svým služebníkům, vidíte? (Nuže, musím přeskočit několik poznámek, které tady mám, ale chtěl bych říct toto). Zde... poslouvejte pozorně, i ty mladá paní. Poslouvejte pozorně.

194 Tady můžeme sledovat taktiku ďábla. A jak? Nuže, mám spoustu citátů z Písma, o prorocích a jiných událostech, jak on k nim přicházel, a k různým lidem na stránkách Bible, vůči kterým se choval stejně. Je to vždycky jeho taktika, že se snaží lidem vnutit nevíru k Božímu Slovu.

Římanům 3:4; Efezským 6:11

195 Poslyšte, vy vojáci kříže! Když zapochybujete o jednom Slovu Boha napsaném v Bibli, pak jste odzbrojeni. Věříš tomu, miláčku? Jsi odzbrojena; jako by ses vzdala. Ty slabochu, vezmi celou Boží zbroj!

Amen! Jsme v boji. Co Bůh řekl, je pravdivé, každé lidské slovo je lží, vidíte.

¹⁹⁶ Ale, jakmile... když vás přiměje, abyste vyslechli jen jednu jedinou věc, je to jeho taktika, jste odzbrojeni. Kolik věcí vlastně stačil říct Evě? Jednu; a ona byla okamžitě odzbrojena.

¹⁹⁷ Co dábel udělal? On se vloudil skrze její rozum do jejího ducha a tam způsobil převrácenost. Souhlasí to? Ona se stala převrácenou, v tu chvíli byla rovněž odzbrojena, když zapochybovala o Slově Božím. V pořádku! A zde jsme svědky jeho taktiky.

Efezským 6:11

¹⁹⁸ Boží vojáci obdrželi rozkaz, aby se oblékli do plné Boží zbroje. Souhlasí to? Nuže, jestliže si chcete poznamenat to místo Písma, nalezneme to v epištole k Efezským 6: 10 - 13. Před chvílí jsme si to četli; je to náš text. V pořádku.

Efezským 6:10

¹⁹⁹ Všimněte si, oblečte se v celou Boží zbroj. Tedy... (máte ještě pár minut čas?) Vraťme se k tomu na okamžik. A uvidíme, čím je vlastně to celé odění. V pořádku. Začneme od desátého verše. Naslouchejte pozorně. Uvidíme, jak vypadá ta celá Boží výzbroj:

Dále pak bratři...

Nuže, vím, že budu... je už za pět minut tři čtvrtě na dvanáct nebo něco kolem toho. A neměl jsem dnes v úmyslu vás tak dlouho vyučovat, ale budu mít už jen jednu příležitost k vám přinést poselství a pak musím odjet přes léto, (vidíte), a tak...

Víte co? Víte, proč to dělám? Řeknu vám. Před několika dny jsem měl sen. Neměl jsem ho v úmyslu vyprávět, ale přišlo mi to na mysl; a snad to i udělám.

²⁰⁰ Poté, když mi dal Pán výklad, zdálo se mi, že jsem se připravoval, abych se dostal na druhou stranu veliké řeky a splnil tam misijní úkol. A já... byl jsem tam se svoji manželkou a kolik z vás zná George Smitha, „Šesti vteřinového Smitha,“ tady z našeho města? George Smith, jeho syn je zdejší policistou. A samotný George je teď alkoholikem. Ale kdysi byl jedním z nejlepších boxerů. Byl mým trenérem ještě předtím, než jsem vstoupil do YMCA nebo něčeho takového. On mě trénoval. A on byl velice rychlý, opravdu rychlý a on bojoval pouze ve velterové váze³, měl kolem sedmdesáti kilo a trénoval

³ Do 67 kg

mě. Měl ve zvyku se postavit; a dal svou pěst do takové polohy a udeřil mě přímo do žaludku, a pak mě znovu zvedl, opřel o stěnu (vidíte), ale mně to nevadilo. On mě tak vytrénoval, že nakonec to byl pro mě pouze trénink.

²⁰¹ A jednou v noci se mi zdálo, že jsem viděl toho „Šesti - vteřinového Smitha“ (nuže, to nebylo vidění, to byl sen), viděl jsem toho „Šesti - vteřinového Smitha“... přicházeli za ním mladí lidé, aby se s ním utkali. A ten starý muž ve věku, asi — oh, tuším, já už mám padesát dva, on může mít kolem padesáti osmi, šedesáti let, ale nenašel žádného mladšího od sebe, kteří by se ho byli schopni být jen dotknout. On by je okamžitě knokautoval, takto, a srazil na podlahu, a přidržel svýma rukama. Uvažoval jsem: „Je to zvláštní.“ Myslel jsem na svoji manželku, která byla se mnou. A řekl jsem: „To je zvláštní.“ Řekl jsem: „Víš co, Medo? On byl kdysi mým trenérem.“

Ona řekla: „Vzpomínám si, ty jsi mi o tom vyprávěl.“

Řekl jsem: „Ano, s tak dobrým tréninkem jsem zvítězil v patnácti zápasech, a zanechal jsem této činnosti kvůli kázání Evangelia.“

Tehdy se to změnilo a já jsem měl projít na druhou stranu vody. Ale měl jsem plout v motorovém člunu. Rozhlédl jsem se a tam seděli dva moji bratři, oni seděli v kánoích, a připravovali se, aby se přeplavili se mnou. Řekl jsem jim: „Bratři, to se vám nepovede. Ó, ne, ne. Já se musím přeplavit sám.“

A převozník přišel ke mně a řekl: „Prosím, zde je vaše loď,“ byla to krásně bílá plastická kánoe.

Řekl jsem: „Ne, ne — ne, ne, nikoliv tahle.“

On řekl: „Dobrá, s tou lodí se dá plavit rychlostí osmdesát kilometrů za hodinu.“

Řekl jsem: „Ale já se tam musím dostat jinak,“ vidíte.

„Dobrá,“ řekl: „jedte s těmi chlapci.“

Řekl jsem: „Oni nejsou převozníci. Oni se v tom nevyznají, to jsou obyčejní dobrodruzi. Oni by to nezvládli; oni by všichni utonuli; oni toho nejsou schopni!“

On řekl: „A jsi... můžeš důvěřovat...?“

Řekl jsem: „Poslouchej, já se v člunech vyznám lépe než oni, a já bych se jen s takovým výrobkem o to nepokoušel.“ Řekl jsem: „K tomu je

potřeba motorový člun, abych to překonal.“ Řekl jsem: „Já si vezmu něco většího.“

A já jsem ho viděl, jak se otočil k jednomu z těch bratrů a řekl: „Jsi převozníkem?“

Ten bratr odpověděl: „Ano,“ vidíte.

Řekl jsem: „To není pravda.“

A tak ten převozník se vrátil a řekl: „Dám ti radu.“ Řekl: „Oni tě milují; oni ti věří, ale“ řekl, „jestli se pokusíš přeplovat v tomto motorovém člunu, oni se tě pokusí následovat ve svých kánoích a oba zahynou,“ vidíte. Řekl: „Oni nemohou jet za tebou.“

Řekl jsem tedy: „Dobrá a co mám udělat?“

A ten převozník, který se nacházel v přístavišti, on řekl: „Vrať se tam.“ Řekl: „Zde v tomto kraji je pouze jeden malý sklad a tam je uložena spousta zásob,“ řekl, „a ať oni zde zůstanou,“ řekl, „oni zůstanou zde, zatím co ty odjedeš.“ Ale, řekl: „Musíš uložit zásoby.“

A já jsem objednal všechny možné druhy zelí a tuřinu a ředkvičky a mnoho jiných věcí a ukládal jsem je asi takhle; a probudil jsem se. Nevěděl jsem, co by to mohlo znamenat, ale teď vím. My děláme zásoby potravin, bratři. A to je život, kterým budete muset projít sami.

²⁰² Leo, vzpomínáš si na ten sen, který jsi měl na začátku o té pyramidě a myslel sis, že tam můžeš vystoupit? A já jsem ti řekl: „Leo, žádný člověk tam nemůže vystoupit; Bůh tam musí umístit člověka sám. Ty jsi tam zkoušel vylézt všemi fyzickými způsoby, jak se jen člověku dá, všemi možnými horolezeckými způsoby.“ A já jsem ti řekl: „To není možné, Leo, podívej. Jen se vrať a řekni lidem, že to pochází od Boha, vidíš.“ Rozumíte? Je to něco, na co se můžete spolehnout...

Ať jsou bratři jakkoliv dobří a sestry a moje církve, a všechno ostatní; a stejně tak dobré jako ty ostatní církve a bratři na každém místě...

²⁰³ Nuže, já se nemohu vyhýbat těm církvím, které jsou venku. Někdo namítá: „Nuže, jak můžeš chodit tam mezi ty lidi, ty trojiční, ty a tamty a ještě jiné, a jednotáře, a ty ve jménu Ježíš,“ a všechny ty ostatní věci. Proč se s těmi všemi spolčuješ?“ Oni jsou moji. Nezáleží na tom, co udělali, oni patří mně. Oni jsou mojí kazatelnou.

4. Mojžišova 16:21, 45

²⁰⁴ Když se Izrael zpronevěřil, tak, že Bůh nakonec řekl Mojžišovi: „Odděl se od nich; já ti vzbudím nové pokolení.“ Mojžiš se vrhl na

cestu a řekl: „Předtím než je zahladíš, odstraň mě.“

205 Lhostejno co udělali, to jsou ti, ke kterým jsem byl poslán. On posílal světlo, aby svítilo ne tam, kde je světlo, ale kde je tma; právě tam patří světlo. A tak musím jít za těmi lidmi; musíte je snášet bez ohledu na okolnosti.

206 Nehledě na jejich špatnost... Izrael jednal úplně špatně. Jednali tak špatně, že Bůh se jich zřekl, ale Mojžíš... vždycky jsem se podívoval nad tím, jak se to stalo, ale to byl Duch Kristův v Mojžíšovi. Vidíte to, chápete? I my jsme na omylu. A On se nás všech zastal, když jsme na tom byli tak špatně.

Matouš 10:16

207 Lhostejně, jak oni jsou špatní, nesmíme si je zneprátnit a přerušit s nimi společenství. Dokud tam můžeme získat nějakou duši, jděme tam a „budme chytří jako hadi a bezúhonní jako holubice“ (rozumíte), a pak se pokoušejme získat podle možností každou jednu duši.

Efezským 6:10-12

208 Nuže, to co mluvím dnes ráno, je pokrm, který se shromažďuje, to je shromažďování pokrmu tak, aby vám něco zůstalo k jídlu, abyste potom měli na čem hodovat. Uskladňujte si to na vaše pásky; uložte si to někde do chladničky. A snad až já už tu nebudu, budete si připomínat, že tyto věci jsou pravdivé. Posadíte se ve svých pokojích a budete poslouchat, rozumíte. To je pokrm a on se shromažďuje v obilnici. Já nevím, kam vede tato cesta, ale ať už je to kamkoliv, On ví, kam vede; já nevím. A tak prostě následuji.

Nuže, co on to teď řekl? Poslouchejte pozorně!

Závěrem bratři moji, posilněte se v Pánu a v moci jeho síly. [Budte pevní v jeho síle a moci].

Oblečte si celou Boží zbroj, abyste se mohli postavit proti ďáblovým úkladům.

Vždyť náš boj není proti krvi a tělu, [střílení ze střelné zbraně a bodání noži, to není to] ***ale proti vládám, proti mocnostem, proti světovládcům temnoty tohoto věku,...*** [vládcům temnoty].

209 Kdože vládne tímto světem? Ďábel. Jistě. A co to jsou za věci, které teď probíhají, celá ta bezbožnost, která se děje kolem dokola, v těch vládách a tak dále? To je ďábel, říká o tom Bible. Ďábel vládne

ve Spojených státech; ďábel vládne v Německu; ďábel vládne v každém národě na světě. (K tomu se vrátím za několik minut). A přesvědčíme se, zda je to tak nebo ne, zda každé království, jak už v minulosti nebo v přítomnosti, je jím ovládáno, dokud Bůh nenastolí své vlastní Království — ono je podřízeno ďáblu. Nemíním tím, že každého jednotlivce ovládá ďábel. V těch vládách a úřadech se nacházejí i zbožní muži.

Jeden z nich nás za několik dnů na tomto místě navštíví, aby nám s bratrem Arganbrightem zde ukázal na tomto místě film. On byl diplomatem pěti prezidentů, bratr Rowe, a on je... (on sem přijede, myslím, že to bude v druhém týdnu v dubnu. Bratr Neville to oznámí). Je to výtečný muž.

Efezským 6:13-17

²¹⁰ On vyprávěl, že ovládá osm různých jazyků (tuším), ale když obdržel Ducha Svatého, nenašel žádný z nich, ve kterém by mohl mluvit k Pánu; a tak mu Pán dal ještě jeden, aby s Ním mohl mluvit... On mu dal nový, ve kterém neměl ještě žádnou praxi. V pořádku.

... proti duchovním silám zla v nebesích.

A proto [nuže, poslyšte teď všichni vojáci, předtím než začneme modlitební řadu]. **Vezměte** [c-e-l-o-u], **celou** [nejen její část] **celou Boží zbroj, abyste mohli odolat ve zlý den** [to je ten den, ve kterém žijeme] **a všechno vykonat a zůstat stát.** [Stůjte tedy! Amen! Pochopili jste to? Vidiš, miláčku, pokud jsi udělala všechno, co je ve tvých silách, pak stůj a nepohň se!]

Stůjte tedy přepásání na bedrech [poslouchejte to, poslouchejte o čem tu je řeč]... **na bedrech** [to je vaše prostřední část, vidíte] **přepásání pravdou**, [Čím je pravda? Slovo Boží tak je to. „Slovo tvé je Pravdou.“ V pořádku.] **a oblečení pancířem spravedlnosti**; [To znamená dělat to, co je správné... mít Slovo Boží uvnitř a dělat to, co je správné.]... **pancířem spravedlnosti**;

Nohy mějte obuté v připravenosti kázat Evangelium pokoje; [Jít kamkoli, na kterékoliv místo, v kterékoliv době; nohy obuté Evangeliiem, vidíte. Koukejte!]

Nade všechno [nade všechny věci] **pak vezměte štít víry**, [to je to, čím odrážíme šípy, vidíte.]... **štít víry**,

jímž budete moci uhasit všechny ohnivé šípy toho zlého.

Vezměte také přilbu spasení, [to je duše, rozum — ten rozum zde — hlava — to je přikrytí hlavy] a meč ducha, jímž je Boží Slovo.

211 Jak by mohlo skrze tuto přilbu... jaký ona má účel? Ona je ochranou. Z čeho je ta přilba udělána? Z mosazi! Mosaz se nedá ani zakalit... ona je tvrdá, tvrdší než železo. Ta mosazná přilba — za jakým účelem? Spasení a vědění toho: „Že moje uzdravení je od Boha; mé spasení je od Boha; a můj duch se vyrovnává s jeho Slovem,“ ne s nějakou církevní idejí; se Slovem. Amen! Zde to máte. Zakryti ochranným prostředkem. Přilba spasení, vysvobození, vezměte to a pak pochodujte kupředu, ó, teď! Teď, to je to, co bychom měli dělat.

212 Satanská armáda, teď sledujte. (Teď... musím pospíchat, ale toto musím ještě říct.) Satanská armáda přináší nemoci. Tím je satan, on je ničitel. Satan... celé království satana se zakládá v nemocích, ve smrti v žalu, v nervozitě a starosti, to všechno je od satana. A Bůh je život, víra, radost, pokoj, zde, vidíte.

213 Nuže, zde se spolu utkávají tyto dvě velké síly, ony jdou proti sobě do boje. Ony bojují zrovna zde, v této budově v této chvíli. Ten boj se odehrává každý den ve vás. Každá síla, satan vás neustále sleduje, ten vysoký, veliký, královské postavy, kněžský Goliáš, on se ti snaží nahánět soustavnou hrůzu, ale ty jsi opevněn Bohem, (Amen!) Evangeliiem, Slovem pravdy, které máš kolem svých beder. Sláva! Kazateli, to je ono: přilba spasení a štít víry a meč, kterým máváš ve své ruce. „Satane, jdu ti naproti. Ty jdeš proti mně ve jménu vědy; ty jdeš proti mně ve jménu kultury; ty jdeš proti mně ve jménu organizace; ty jdeš proti mně ve jménu toho a toho a tam toho; ale já jdu proti tobě ve jménu Pána Boha Izraelského! Jdu proti tobě. Běž mi pryč z cesty!“ Tam nemůže obstát ani smrt. Ty se prosekáš skrz. Je to tak.

Marek 16:17

214 Satanská armáda s sebou přináší nemoci, Boží armáda dostala pověření, aby je vypudila. Amen! Zde to je. Pokaždé, když satan na tebe něco uvrhne, Boží armáda je tu kvůli tomu, aby to vyhnala. Amen! Vyhnat to, to je právě ta technika, kterou používá Bůh. Satan používal armádu zkázy a pochybností vůči Božímu Slovu a měl v úmyslu si založit lepší království, než to, které měl Michael, ale Bůh ho vypudil.

2. Korintským 10:5; Efezským 2:6

215 Boží metoda je vymítat ďábly, zahánět zlé úsudky, vyhánět předsudky, vyhánět starosti, vyhánět nemoci, vyhánět hříchy. Amen! Vy jste se nad to povznegli, vy jste povstali v Ježíši Kristu a sedíte v Nebeských místech a každý ďábel je pod vašima nohama. A jestliže on tam začíná strkat hlavu,...

216 Víte, že jste zemřeli; a váš život je skrytý. Co to znamená mrtví? Zemřeli jste těmto vašim smyslům; zemřeli jste vašemu svědomí (vaše lidská vůle vám napovídá: „Ano, domnívám se, že já...“), zemřeli jste vašim úsudkům, jste mrtví pro tyto věci, jste pochováni ve jménu Ježíše Krista a povstali jste s Ním. A kdekoliv On je, tam jste i vy.

217 Co se stalo, když jeden z těch pochybovačů přišel do nebe? Bůh ho odtamtud svrhl. A co On říká těm vojákům, kteří povstali v Kristu? Když ďábel přichází, vyhodte jej ven! Vyhodte jej!

Marek 16:15-18

218 Když Ježíš dělal výcvik své armádě a dal ji pověření, které má platnost do konce světa: „Jděte na celý svět, kaďte Evangelium každému stvoření. Kdo uvěří a pokřtí se, bude zachráněn; kdo neuvěří, bude zatracen. A ti kdo uvěří, mé vojáky budou provázet tato znamení; ve jménu mém ďábly vymítat budou; novými jazyky mluvit budou; hady brát budou; a kdyby co smrtelného vypili, neuškodí jim; na nemocné ruce vkládat budou; a dobře se míti budou.“

*Jen kupředu křesťanští vojáci,
pochodujeme jako ve válce,
s křížem Ježíše před námi!...*

Galatským 2:20

219 „Jsem ukřižován s Ním; žiji tedy již ne já, ale žije ve mně On.“ Slovo kráčí vpředu a Bůh klestí cestu svým dvojsečným mečem.

220 Není tedy divu, že když Grant obsadil Richmond; a ta nepatrná jižanská žena, když uviděla přicházejícího Granta, byla inspirována a řekla:

*Mé oči spařily slávu příchodu Páně;
On šlape vinné hrozny tak, že teče mok hněvu,
který se nahromadil;
On uvolňuje věrné blesky
jakožto svůj hrozný svižný meč;
a jeho jednotky pochodují kupředu. (Amen!)*

221 A jakým způsobem Grant zajal Richmond? Právě tak, jak k tomu přišel. Amen! Tak on zajal Richmond. A právě tak Boží vojsko zabere hřích, nemoc — právě tak, jak k tomu přistupuješ. Amen! Právě tak oni vítězí nad svými pochybnostmi, strachem a ostatními věcmi. A když něco z toho povstane, oni to skolí na zem a odstraní z cesty. Ó, aj! Tak je to.

222 Bůh to vypuzuje přesně tak, jak to provedl v nebi. Náš nejvyšší velitel nám to předvedl.

Roy Roberson, bratr Funk a mnozí z vás veteránů, vy dobře víte co je to opravdový velitel.

223 Jednou, když jsem byl ještě malým... Požární sbor z Jeffersonville... Fowlesovo sídlo začalo hořet a my v Jeffersonville jsme měli požární sbor, který stál tam dole a velitel toho sboru přišel, a řekl: „Stříkněte trochu vody sem,“ (Bratr Branham znázorňuje zvuk stříkající vody.) — natáhněte malou hadici sem. Pak přijeli z Clarksville: „Stříkněte trochu vody sem.“ (Bratr Branham ten zvuk znovu znázorňuje.) A požár Fowlesova sídla se šířil.

224 Pak přijel sbor z Louisville; přijeli na slovo vzatí odborníci. Ozvaly se hlasité sirény! A zde ti hlavní velitelé těch požárních sborů říkali: „Stříkněte trošku vody sem; stříkněte trošku vody tam“ — to byli nezkušení muži. Bratře, jakmile se zastavil motor, kdo to byl na vrcholku žebříku? Velitel! Žebřík se ještě zvedal a on už vystupoval nahoru. Když se dotknul okna (ještě se nedostal dovnitř), vzal svoji sekeru, udeřil s ní do okna a řekl: „Chlapci, za mnou.“ A oheň byl uhašen během několika minut. Byl to velitel! To nebyl velitel, který říkal: „Stříkněte trošku vody sem; stříkněte trošku vody tam,“ ale: „Chlapci, za mnou.“ Amen. On je vedl; on jim ukázal, jak na to.

Pomyslel jsem si: „To je dobře vycvičený požární sbor, oni zvládli ten požár během několika minut.“ A proč? Měli velitele, který věděl, jak na to.

225 Bratře, mluvejte si o celé vaší teologii, jak se vám líbí, o vašich denominacích lidského původu, vašich organizacích. Můžete si s tím hrát! Já mám vrchního velitele, který mi řekl, jak na to jít. Řeknete: „Dobrá, jestli to můžu pocítit čichem nebo hmatem...”

Matouš 4:3; Lukáš 4:3

Matouš 4:4, 7, 10; Lukáš 4:4, 7

Matouš 4:8; Lukáš 4:5

Matouš 4:4, 7, 10; Lukáš 4:4, 7

Matouš 4:4, 7, 10; Lukáš 4:4, 7

226 Ó, to jsou nesmysly! Zde v Lukáši ve 4. kapitole řekl vrchní velitel, jak se to dělá. Nemám čas, abych to četl, můžete si to přečíst sami. Lukáš 4. kapitola, první verš. On nikdy neřekl: „Nuže, řeknu vám. Jděte tam a udělejte z toho velikou organizaci; vezměte presbytery a Diakony, kardinály a biskupy, můžete si je dosadit.“ On to nikdy tak neřekl.

Když se satan proti Němu postavil, řekl: „Nuže, máš hlad; můžeš z těch kamenů udělat chléb.“

On odpověděl: „Je napsáno.“

Ten znovu řekl: „Pojď sem nahoru, já tě tam zavedu a něco Ti ukážu.“

„Ale je napsáno!“

„Udělám to, když ty...“

„Je napsáno!“

Matouš 16:17, 18; Jan 5:24

227 Právě tak nám to popsal vrchní velitel. A jak se to dělá, sestro? Je napsáno: „Na nemocné ruce vkládat budou a dobře se mít budou.“ Je napsáno: „Ve jménu mém dábly vymítat budou.“ Amen! Co to je? Je napsáno. To jsou příkazy velitele. Je napsáno: „Kdokoliv slyší Slova má a věří tomu, který mě poslal, má život věčný.“ Je napsáno; je napsáno; je napsáno; to jsou příkazy; a to jsou vojáci; a to je cesta a to je dělostřelectvo na pochodu.

228 Co on udělal? On se přiblížil ke Goliášovi. On mu ukázal... co udělal David, aby ukázal, jak se to dělá? Jak to provedl David, aby ukázal Izraeli, jak na to jít? David, znamená milovaný, zachránce, vidíte. Jak to David provedl? On řekl: „Hle, tak se to dělá: důvěřujte Slovu Páně.“

1. Samuelova 17:44

229 A přišel tam Goliáš a řekl: „Víš co? Já tě nabodnu na konec kopí a dám tě za pokrm nebeskému ptactvu.“

1. Samuelova 17:45, 46

230 On mu odpověděl: „Ty jdeš proti mně jako organizace; ty jdeš proti mně s moderní vědou; ty mi jdeš naproti se svým velkým čtyřmetrovným mečem; ty jdeš proti mně ve své mosazné přilbě a v brnění, které bych ani nezvedl ze země; ty jdeš proti mně, jako

vycvičený válečník; jdeš proti mně s titulem Ph. D, a L.L.D. a L. D; přicházíš ve jménu všech těchto věcí; ale já přicházím ve jménu Pána Boha Izraele, a dnes ti setnu tvoji hlavu.“ Amen!

Ten nepatrný, mrňavý kadet vyšel čelit tomu obru, ale on věděl, na čem stojí. Izrael tam vzadu se chvěl strachem: „Ó, ten malíčký chlapeček.“

A Goliáš říkal: „Já ti ukážu, co udělám“ a šel kupředu.

²³¹ On měl v-í-r-u (vidíte) v J-e-ž-í-š-e, pět oblázků, pět kamenů. A měl jeden, kterým začínal. A zatočil s ním takhle dokola a Duch Svátý se zmocnil toho kamene, a on vyletěl; a Goliáš klesl k zemi. Takhle by se to mělo dělat.

²³² A proto když Ježíš řekl: „Nuže, jestli, bratři, vycházíte na pole, jestli chcete vědět, jak zvítězit nad těmi ďábly, já vám ukážu, jak se to dělá.“

Matouš 4:3; Lukáš 4:3
5. Mojžišova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

Matouš 4:5; Lukáš 4:9
5. Mojžišova 16:16; Matouš 4:7; Lukáš 4:12

²³³ Satan řekl, (Goliáš): „Já se s tebou utkám; já ti ukážu, čeho jsem schopen. Jsi hladový; jestli jsi Synem Božím, vyzývám Tě. Říkáš, že jsi Synem Božím, já tě tedy vyzývám, pokud jsi Synem Božím, proměň tyto kameny na chleba a můžeš se najíst. Jsi hladový. Jsi-li Synem Božím, máš moc, abys to udělal.“

On odpověděl: „Ale je napsáno: ‚Ne samým chlebem živ bude člověk.‘“ Ó, tak to provedl ten vrchní velitel.

Potom Ho přivedl na vrcholek chrámu a řekl: „Vrhni se dolů, protože je psáno,“ On řekl: „Ale je znovu psáno...“

On řekl: „Ano!“ Řekl: „Je psáno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, Boha svého.‘“ Vidíte, za koho on se považoval? Za Pána, tvého Boha. „Nebudeš pokoušet Pána, Boha svého.“ Znovu je to takhle napsáno.

²³⁴ Ó, aj! Co On udělal? On ho přemohl Slovem Božím. Ďáblovou taktikou je uvrhnout tě do pochybností vůči Božímu Slovu; a vrchní velitel říká, abychom vzali Slovo Boží a provedli to. „Ve jménu mém ďábly vymítat budou.“

²³⁵ Ó, satan, jejich vrchní velitel, ó, víte, některé z těch denominací vás chtějí přimět k přesvědčení, že on má rozdělené kopyto a rozvětvený ocas a všechny takové nesmysly. Nevěřte tomu. Ne, ne! Není tomu tak. Ne, pánové. Bratři, on je velice uhlazený. Nevěřte, že

on má takové věci. Oni to dělají kvůli tomu, aby vás postrašili, ale to není ďábel. Ďábel především nemá kopyta. Velice o tom pochybuji. On je pouze... on je duchem; ďábel je duch. On nemá rozdělené kopyto a takové věci, jak ho znázorňují. Ne, ne! On je chytrý. Bratře, on je opravdu chytrou bytostí, důkladně vzdělanou (tak to bylo vždycky) ve vší světské moudrosti. Ó, ano! A on je krásný. On organizoval svou armádu na základě světské moudrosti tak, že se, bratře, nepokoušej vyslovit nějaká vlastní slova. Měl bys raději vědět, o čem chceš mluvit, když vycházíš proti takovému chlapíkovi, který říká: „Dny zázraků pominuly.“

236 Nuže, on nemá rozdělená kopyta. On přišel rovnou ze semináře pro duchovní, on je naleštěný, bratře; chci říct, že on je chytrý — Ph.D., L.L.D., Q.U.S.D. a všechny ostatní, vidíte. On je chytrý do krajnosti. Chytrý? Jistě, že je; a had — on byl nejchytřejším ze všech. Uhlazené vlasy, bratře, chtěl jsem říct, že je oblečen, ale nikoliv do nějakého pomačkaného kabátu. On je chytrý. Je moudrý, je prohnáný jak jen může být. Je to tak. Nezahrávejte si s ním, leda že byste věděli, o čem mluvíte. To je pravda. Ó, ale my známe jeho starou taktiku. A my víme, oč usiluje: on nás chce dostat k pochybnostem vůči Božímu Slovu. A on nemá rozdělená kopyta. Ne, ne! Nikoliv!

237 Nuže, my zjišťujeme, že pokud nemá rozdělená kopyta, pak musí být něčím jiným. On je podvodníkem; on je moudrý, má vzdělání, organizační schopnosti. Bratře, a on má také svou armádu...

238 Podívejte se! Kdysi dávno ve Švýcarsku (přátelé, nemohu najít místo, kde bych skončil) tam je... kdesi ve Švýcarsku, jednou tam vkročila německá armáda — nepřátelé. Jakže, připadali jako cihlová hradba! Všichni byli vycvičení, každé kopí vyčnívalo, takhle, tři nebo čtyři metry dopředu a napadli ty chudé, bídné Švýcary. A co oni měli? Oni měli jenom srpy překovány na bodáky, klacky a kameny. A oni se postavili; a oni je začali vytlačovat. A tam za těmi pahorky se nacházely jejich domy. A ta švýcarská armáda sem přišla, aby se jim postavila. Neudělali jim nic zlého. Oni jednoduše přišli, aby zabrali jejich zem.

239 V čem se propánakrále provinilo toto dítě? To bylo jenom dítě. Je to satan; kdo jiný by to mohl být, který chce vzít její život, pokud se mu to povede. Jistě! A zde on je, aby předčasně...

240 Vidíte? Tito Švýcaři se v ničem neprovinili. Byli to dobří lidé; usilovali o to, aby hájili své domy, postavili se na obranu. A byl tam jeden, který se jmenoval Arnold von Winkelried.

²⁴¹ Zde tedy přichází tato armáda; a všichni jí byli obklíčeni. Oni říkali: „Co můžeme dělat?“ Všude bylo moře vycvičených lidí. Právě tak jedná satan. Dobře vycvičení, se svými kopími vztyčenými před sebou a všichni v pochodovém kroku, raz — dva, raz — dva, a táhli proti této malé armádě. Jenom — pochodovali, to bylo jejich úkolem probodnut každého jednoho z nich svými meči a kopími, a podrobit je. To by byl konec švýcarské armády; a tím by to zhaslo.

²⁴² A tam za horami byly jejich domovy a jejich milovaní. A tyto ženy by byly znásilněny a uneseny, a jejich mladé dcery, a děti zabity, a domy spálené, a všechno možné, a jejich zásoby potravin, jejich dobytek, a všechno ostatní by bylo zabaveno. Byli na tom špatně. A co se stalo?

²⁴³ Jeden muž dostal inspiraci, on se jmenoval Arnold von Winkelried. On řekl: „Muži Švýcarska, dnes zemřu za Švýcarsko!“ Amen! „Dnešního dne zemřu za Švýcarsko!“

Oni řekli: „A co chceš udělat?“

On řekl: „Jen pojďte za mnou a bojujte pomocí toho, co máte!“ Postavil se a hodil na zem své kopí (v ruce svíral pouze malý klacek); a takto s povznesenýma rukama zakřičel a běžel proti, a křičel: „Udělejte cestu svobodě!“ Běžel rychle, až se přiblížil k této armádě; a když se tam přiblížil, vytrhával každé kopí, které jen mohl, pak jeho hrud' probodli, a zemřel.

²⁴⁴ Ale ještě předtím jim řekl: „Tam je malý dům, mám tam manželku a několik dětí.“ A řekl: „Opustil jsem dům, který jsem koupil.“ A řekl: „Miloval jsem je, ale dnes umírám za Švýcarsko.“ On řekl: „Pokládám svůj život, abych zachránil Švýcarsko.“ A to byl hrdinský čin, který... Oni od té doby neměli žádnou válku; tím to skončilo. To udávalo směr této armádě, ten hrdinský čin, který byl předveden, takže zde už nebyla... ta *nepřátelská* armáda byla tak zmatená a Švýcaři na ně házeli balvany a vypudili je z této země, takže se už nevrátili. To se stalo už před mnoha stoletími, vidíte. A co?

²⁴⁵ To byl hrdinský čin, ale, ó, bratři, jednoho dne, kdy neznalost a předsudky, a pochybnosti, a nervozita, a strach se zmocnily Božího lidu zapuzeného kdesi do rohu, a povstal někdo se jménem Ježíš Kristus, a řekl: „Dnes Já umírám za tento lid.“ Tak je to.

²⁴⁶ Co On řekl své armádě? „Pojďte za mnou, bojujte vším, co máte. Jestli máte klacek, bojujte klackem; nebojte se. Jestli máte hůl, bojujte holí. Jestli máte kámen, bojujte kamenem, cokoliv máte!“ Právě to nám

říká vrchní velitel dnes. „Vzal jsem Slovo Boží a přemohl jsem satana se vši jeho mocí.“ On ho posekal na kusy (Amen!) tímto Slovem.

2. Mojžišova 15:26; Žalm 103:3

247 Nuže, cokoliv máš, jestliže máš jen jedno Slovo: „Já jsem Pán Bůh, který tě léčí.“ Sekni ho! Následuj! (Amen!) Následuj vojevůdce. Ano, prosím, On ho posekal na kusy.

Lukáš 16:8

248 Satan se svým velikým nádherným královstvím a ještě větší krásou, a vším podle dnešních vymožeností, ale to s námi nemá nic společného. Tak je to. On zůstává nadále tím nejlstivějším ze vši polní zvěře. Ano, pánové! Ježíš řekl, že děti tohoto světa jsou chytřejší než děti Božího království.

249 Nuže, tyto dva velké konflikty (rádi bychom... musím už skončit). Tyto dva velké konflikty se nyní střetávají spolu. Právě v této hodině kdy nemoc a ostatní věci udeřily tento svět, takže lékařská věda stojí před obtížným úkolem a všechno stojí před závažnou situací, není prostě nic... jsme pouze... a armáda, ta nepatrná Boží armáda je zatlačena někam do kouta. Bratře, je načas, aby povstal nějaký další Arnold von Winkelried.

250 Je načas, aby povstal nějaký muž Boží; je načas, aby se zjevil Eliáš. Je načas, aby se něco stalo; Boží armádo, přestaň rozumovat; nepozastavuj se ani na okamžik, abys přemýšlel o něčem, co ti nabízí ďábel skrze tvoje smysly. Zapamatuj si, Slovo Boží nemůže selhat. Tyto dvě velké armády...

Izaiáš 59:19

251 Když nepřítel přichází jako povodeň, tak jak je tomu dnes, co říká Bůh, že udělá? Duch Boží proti němu vztyčí korouhev. Jsi jedním z nich? Ano, pánové!

Jakub4:7

252 Jsme učeni Jakubem ve 4. kapitole 7. verši (nemám čas, abych to přečetl), Jakub 4:7, abychom se vzepřeli ďáblu a on, ne že odejde, ale uteče. Vzepřete se ďáblu! A jak se můžeme vzepřít ďáblu? Stejným způsobem, jak nám to řekl ten vojevůdce. Vezměte Slovo Boží; hle jak se můžete vzepřít ďáblu, Slovem Božím. Ten vrchní velitel nám řekl, jak to dělal. V pořádku.

253 Nyní, závěrem bych chtěl říct asi toto; ten starý ďábel, můžete si říct, že on je z mosazi; myslíte si, že zaútočí na to dítě? On zaútočí na cokoliv; on zaútočil na Ježíše Krista. On na Něj přišel se třemi údery. Věděli jste to? Satan nepřichází pouze s jedním úderem. On

zaútočí s nemocí a pak se vrátí a zaútočí tím, že ti řekne: „Dny zázraků pominuly. Ty nemůžeš být uzdraven; není ti pomoci.“ Uvědomujete si to?

²⁵⁴ On na Ježíše zaútočil třikrát. Tři zběsilé útoky, které podniknul proti Ježíšovi svou nevírou vůči Božímu Slovu. Ježíš byl Slovem. Jistě, on tomu nevěřil. „Jestli jsi. Jestli jsi!“ Ale tu on přichází, útočí tak, jak to má ve zvyku. Přichází a říká: „Jsi-li Synem Božím, ukaž mi nějaký zázrak; ukaž mi, jak jsi to udělal.“ Bratře, tři zuřivé útoky; a on je připustil: „Jsi-li... jsi-li.“

Jan 1:1, 14

²⁵⁵ Nuže, co udělal Ježíš...? Ježíš byl Slovem Božím, On byl Slovem; On utočil Slovem. Sláva! Začínám mít dobrý pocit, jako kdybych právě teď měl kázat, namouduši. Ježíš je Slovem. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha, a Bohem bylo to Slovo.“ A to Slovo se stalo tělem a přebývalo... Ježíš byl tím Slovem. A co On učinil? On ho rozdrtil na kusy. Ó, aj! (Musím už končit). Co udělal Ježíš? On byl Slovem a tak On Slovem rozdrtil satana při jeho zběsilých útocích. On Jej napadl jako nějaká zuřivá jednotka vojenské stráže nebo něco takového, on takto napadl Ježíše, to Slovo a Ježíš vzal to Slovo, a rozdrtil ho na kusy. Haleluja! Jistě, posekal ho na kusy, odrazil ho Slovem.

²⁵⁶ Vidíte jeho útok? Sledujte! Poslouchajte pozorně. Čím je jeho útok? Nevíra v Boží Slovo, to je jeho útok. Tedy, můžete vidět, čím je ten největší boj kdykoliv svedený? Máme co do činění pouze se dvěma silami: Bohem a satanem. A co je satanova zbraň proti vám? Pokusit se do vás dostat nevíru k vaší výzbroji. A tím vás odzbrojit. Poslouchajte teď velice pozorně, slyšte.

²⁵⁷ Jestliže docílí, abyste nevěřili vaší zbrani, abyste nevěřili, že vaše zbraň je rovnocenná; jestliže docílí, že vaše zbraň není dostatečně pevná, pak jste odzbrojeni. (Ó, bratře Neville, doufám, že tomu nikdy nebudeš věřit!) Podívejte, on vás odzbrojí, když ztratíte důvěru ve vaši zbraň. A když ji odložíte stranou, pak jste rovnou ukončili boj; jste vyřízeni. Držte tedy tuto zbraň; neodkládejte ji stranou! My vidíme jeho nevíru. Ale ještě jednu věc bych vám chtěl během minuty říct.

²⁵⁸ Rusko... chtěl bych to říct ve prospěch veteránů a vás, studentů Bible. Proč se hádáte a děláte tolik povyku kolem Ruska? Přece jsem vám nikdy neřikal o stavění protiletectkých krytů, že ne? Proč děláte tolik povyků kolem Ruska? Rusko to není nic; oni nemůžou zvítězit v žádné válce; oni nemůžou dobýt svět. Komunismus nemůže dobýt svět. Co je to s vámi lidé? Slovo Boží přece nemůže selhat?

259 Poslyšte, tohle je na pásce. Tohle říkám světu, kamkoliv se mohou dostat tyto pásy. A pro vás zdejší lidi, nezáleží na tom, co se se mnou stane, věřte tomu. Rusko, komunismus nemůže dobýt nic! Boží Slovo nemůže zklamat. Svět bude přemožen romanismem⁴.

Daniel 2:37-39

260 Vezměme Danielovo vidění; to je Slovo Boží. „A ty Danieli... ó, ty králi Nabuchodonozore, ty jsi tou zlatou hlavou — Babylon. Po tobě bude následovat další království, které bude stříbrem (rozumíte), to jsou Medo-Peršané; a dalším bude Řecko, Alexandr Veliký; pak přijde Řím“ — a není tu žádná zmínka o komunismu! Řím dobude svět.

261 Ježíš Kristus se narodil v Římském království a byl pronásledován poprvé, když sem přišel, tím římským královstvím. A při jeho druhém adventu, který nyní přichází, jeho poselství je pronásledováno římskými denominacemi, které jsou matkou všech ostatních. A když On se vrátí, On přijde a smete to římské království, protože Židé vždycky vyhlíželi jeho příchodu a to, že On smete římské království. Katolická hierarchie s celým denominačním světem se právě nyní organizuje jako církevní rada, oni se spolu organizují. To není Rusko, to je Řím! „TAK PRAVÍ PÁN.“

262 Ukažte mi nějaké místo Písma, kde komunismus nebo cokoli jiného kromě Říma bude vládnout. Zdali Medo-Peršané nenásledovali po Nabuchodonozorovi? Jistě. A co pak po nich nenastoupilo Řecko? Ano! A Řím nenásledoval po nich? Copak on nerozdrtil Ottomanovu moc právě tak, jak to vidíme teď? Copak Eisenhower, který znamená „železo“ a Chruščov znamenající „hlínu,“ když se poprvé setkali právě zde; a Chruščov si vyzul botu, aby to ukázal tak jasně, aby to otevřel; a takhle tloukl o řečnický pult (Bratr Branham tluče do kazatelny, aby to znázornil.); co chtěl ukázat lidem? Nuže, co je to s vámi lidé?

Jan 17:17; Zjevení 17:1, 5

263 Kam se poděla víra? Copak nevíte, že Slovo Boží je pravdivé? A taková věc *zde* není. Co je to s vámi dnes, kazatelé? Komunismus, každý kazatel se snaží bojovat proti komunismu. Komunismus to není nic! To je věc, se kterou ďábel mává před vašimi nosy, a vy o tom nevíte. Zde se jedná o romanismus, denominacionalismus, a Řím je matkou denominací. Bible říká, že ona byla smilnicí, a její dcery byly děvkami proti Bohu, proti Božímu Slovu. Vojáci, chopte se Slova; (Bože, smiluj se) držte se Slova!

⁴ Římem

264 Jednoho dne zahynu, ale to Slovo nemůže zahynout. A vy mladší lidé, jestliže se to nestane během mé generace, vy to jistě uvidíte. Bude to tak.

265 Poslouchali jste dnešní zprávy, jak paní Kennedyová má navštívit papeže a co o tom řekl papež? Rozumíte? A všechna náboženství světa? Oh. Snad o tom řeknu trošku víc příští neděli.

266 Vidíte? Nedělejte si starosti kvůli Rusku. Rusko je takovým malým oblázkem na pláži. Nedělejte si starosti s komunismem; sledujte romanismus, jak on se sjednocuje s církvemi. V Písmu není ani zmínka, že by komunismus měl zavládnout ve světě. A já jdu v souladu se Slovem bez ohledu na to, kam se ubírají všechny ostatní věci, je to Slovo, kterému já věřím.

Zjevení 17:5

267 Je to romanismus, který zavládne světem a romanismus je matkou organizací. Neexistovala žádná organizace, teprve Řím, a každá jedna pochází z něho, říká o tom Bible. Ona byla matkou smilnic! (Mohl bych se u toho zdržet půl dne, ale domnívám se, že bych měl raději pokračovat dál).

Filipenským 2:5

268 A když na nás nepřítel útočí,... „Ó, říkám vám, měli byste přijít a připojit se k naší..." Co máme udělat? Otočit se zády? Udělat kompromis? Opravdový voják to nemůže nikdy udělat. Nikoliv! Co máme tedy udělat? Ten rozum, to smýšlení, ať to smýšlení, které bylo v Kristu... neříká to Bible? Ať je to smýšlení Kristovo ve vás. A jaké On měl smýšlení? Držet se Slova. Tak je to. Držte se Slova, Otcova Slova, tak On porazil nepřítele pokaždé.

Efezským 6:17

269 Nuže, když útočí nepřítel a snaží se ti namluvit, že bys měl udělat to nebo tamto, co bys měl udělat? Zůstat u Slova. Tak je to! A co dělat dál? Vzít Slovo! A čím je Slovo? Bible to zde říká, právě jsme si o tom četli. Protože Duch Boží je Slovem, vidíte. Koukejte. „A vezměte přílbu spasení a meč, meč Ducha — meč Ducha. Co? Duch, který vstupuje dovnitř skrze váš rozum a tím vstupuje do vás; a meč Ducha, to je Slovo Boží! A pomocí čeho bojuje Duch? Pomocí čeho bojuje Duch Svátý? Pomocí senzací? Víry v Slovo!" Sláva!

270 Čím On bojuje? Pocity? Slovem! Slovem! Řekněme, Slovem! Slovem! Slovo Boží je tím prostředkem, kterým bojuje Duch.

271 Duch Boží přistupuje k ďáblu a říká: „Je napsáno!" Amen! „Je napsáno!" A ďábel utíká pryč.

Židům 4:12

272 A co děláme my? Vezměte meč, kterým je Slovo Boží a vztáhněte, co? Ruku víry, mocnou ruku víry a dvojsečný meč. Bible říká v ep. k Židům 4, že to je dvojsečný meč, on je ostrý na obou stranách, sem i tam.

Jan 17:17

273 Bratře, co on dělá? Vezměte Slovo... vezměte Ducha, ať Duch vstoupí do vašeho srdce, otevřete váš rozum a řekněte: „Slovo Tvé pravdou je.“ (Udělej to i ty sestro). „Slovo Tvé pravdou je. Pane, nebudu vnímat své pocity a řeči nějakého člověka, já je přeruším; vyhodím do vzduchu každý z těch průdchů. Všechny starosti a pochybnosti, a nevíru, kterou jsem kdy měl; každý pocit, který jsem měl; každou nemoc, kterou jsem měl; všechno jiné, co jsem kdykoliv měl; já to všechno vyhodím do vzduchu; já to všechno minu, a vstoupím rovnou do svého ducha. Ó, Pane sestup teď; Ty jsi řekl, že jsi mě učinil svobodným morálním zmocněncem.“

„Jistěže ano, můj synu.“

274 „V pořádku, otevírám své srdce a můj rozum. Vejdi, Pane Ježíši;“ a já se chopím vírou meče Ducha, „TAK PRAVÍ PÁN!“ A křičím: „Haleluja!“ Amen! Sekám do každého nepřítele přede mnou. Zde to máte.

Nehemiáš 8:10

275 Sekám do každého nepřítele. Jestliže přichází nějaký strašidelný duch a působí pocity, že... tnu do toho Slovem Páně. Naše síla je... radost Páně je mojí silou. Jdi pryč ode mě! Bum! Ty do něho sekáš Slovem.

276 Jestli je to démon; jestli je to nepřítel; jestli je to nemoc; jestli je to choroba; cokoli to je; vezmi Slovo a rozsekni to mečem: jestli uhodíš poprvé a máš dojem, že se to nepohnulo, udeř znovu a udeř znovu, a tni znovu! A sekej, dokud neprorazíš otvor; tak jak je to s tím malým kuřátkem, které si musí proklovat cestu, nebo s orličetem, kýmkoliv jsi. Proklovejte si tu cestu z té staré skořápky nemoci, prosekněte si cestu a řekněte: „Haleluja a kde je další?“ Amen! To je boj; to jsou vojáci. To je voják kříže. Ano, pánové!

277 Musíte vyřídít nepřítele. Proč? Proč? My jsme předurčené královské semeno Abrahamovo. Když Abraham popřel všechno, co bylo proti Slovu Božímu, on se proklestil skrze každou překážku, která se mu postavila do cesty. Oni říkali: „Tvoje manželka je příliš stará.“ Ale on si tím proklestil cestu.

Đábel řekl: „Ve tvém případě to není možné, nepovede se ti to.“

Abraham to odsekl a odstranil z cesty. On do toho udeřil a bil tak dlouho, dokud se neprosekal skrz. „A kde je další, Pane?“

„Sbal svůj stan.“ A tak odešel a postavil oltář.

Povstal a satan znovu přišel, a řekl: „Nu, říkám ti to není vhodné místo.“

„Ale já zde zůstanu; jdi pryč z mého pozemku!“ Haleluja!

Lot řekl: „Raději pojď sem; tam budeme mít dobrý čas. My tam máme organizaci. Jakže, moje manželka v tom městě je vedoucí sdružení literární společnosti a všeho ostatního. Říkám ti, měl bys sem přijít.“

Sára řekla: „Abrahame...“

²⁷⁸ „Mlč, Sáro! (Haleluja!) Zůstaneme zde! To je místo kde mě postavil Bůh; a proto zde stojím. Bůh mě tu postavil.“

*Oslavte všichni Ježíšovo jméno!
Nechť na svých tvářích koří se andělé;
již nesou diadémy královské,
a Pánem veškerenstva korunujte Ho.
Na Kristu pevné skále, stojím;
vše jiné pískem tonoucím,
vše jiné pískem tonoucím.*

Dokonce ani smrt, všechno ostatní je tonoucím pískem. „Na Kristu, oné pevné skále stojím...“ Královské semeno Abrahama, to královské semeno.

²⁷⁹ Nuže, Anglická královská armáda je tou nejelitnější armádou na světě, královská krev a tak dále. A královské semeno Kristovo, to je církev naplněná Duchem Svatým, naplněná Duchem Svatým. Čím? Královské semeno zaslíbení, ne skrze nějakou senzaci, ale skrze zaslíbení Boží. Oni stojí díky Slovu Božímu a prosekávají si cestu skrz s výkřikem: „Haleluja!“ Dokonce když se blíží smrt a vchází tvým rukávem.

Oni říkají: „Jordáne, ustup, musím projít na druhou stranu.“ A tak si prosekají cestu skrz do zaslíbené země. Amen!

²⁸⁰ Co se děje? Když je bitva skončena (za chvíli opravdu skončím), když je bitva za námi a svatí pochodují domů... rád bych se vás něco

zeptal. Co se stalo? Co se stalo. Když Hitler vstoupil do Francie? Bylo řečeno, že nebe bylo na chvíli zahaleno letadly, takže ho nebylo vidět. Němci pochodovali parádním krokem, (vidíte) oni stáli, procházeli kolem — oslavovali vítězství.

²⁸¹ Když Stalin přišel do Ruska, na vzdálenost několika mil projížděl tank za tankem, oni právě zbombardovali Berlín, tak, že ho téměř srovnali se zemí. Tak je to. A když se vrátili a tito Ruští vojáci oslavovali *vítězství*; oni přišli, víte, s tou zábavnou věcí, jak to dělají. Viděl jsem to jednou na snímku v Londýně, jak oni přišli (to byl snímek, který ukazoval, jak to probíhalo), oni oslavovali. Ó, aj! A když jsme se dozvěděli, že válka je za námi, křičeli jsme a pískali na píšťalky. A když se vraceli hrdinové, my jsme se s nimi setkávali; oni křičeli a skandovali.

²⁸² Měl jsem bratrance, který tam byl a on říkal, že když se vraceli všichni ti staří... ti veteráni, kteří měli tak hodně ran, že nemohli ani vstát z lůžka; a tak když připlouvali, vyvezli je na vozících na palubu, aby uviděli sochu Svobody, která tam stála. On říkal: „Tito velcí statní muži, když tam stali, plakali a takhle padali na zem, když uviděli sochu Svobody.“ Oni byli daleko od domova, po čtyři leta bojovali; v bojích utrpěli šoky a všechno možné, ale věděli, že jejich manželky, milovaní, matka, otec a děti a všichni milí se nacházejí hned za tou sochou Svobody; a ona byla symbolem toho, zač bojovali. Ó, píšťaly pískaly a nad New Yorkem se nesl pokřik, tak je to, když jejich hrdinové pochodovali. Ale to je jenom taková bezvýznamná epizoda.

²⁸³ Jednou když měl Cézar po veliké bitvě, řekl: „Přál bych si, aby někdo z těch slavných bojovníků jel po mém boku během té veliké oslavy triumfu nad naším nepřítelem.“ A každý z těch důstojníků leštil své chocholky a své štíty a pochodovali kolem dokola (asi takto), jak to dělají opravdoví bojovníci. A za nějakou chvíli se přibelhal nějaký malý chlapík... sama jizva, aj. On se podíval nahoru, asi takhle. Cézar řekl: „Počkej na okamžik, počkej na okamžik! Ty,“ (on nebyl oblečen ani jako důstojník), řekl mu: „Pojď sem.“ Zeptal se ho: „Odkud máš ty jizvy?“

Odpověděl: „Utržil jsem je na bitevním poli.“

Řekl: „Vystup sem ke mně; ty jsi ten chlapík, který bude sedět po mém boku.“ Proč? On měl důkazy na to, že byl v bitvě.

Galatským 6:5

²⁸⁴ Ó, Bože, smiluj se nad mužem, který si rozřeže ruku na

plechovce od sardinek a dostane za to vojenské vyznamenání. A pak se chvástá! Já bych raději chtěl mít na sobě jizvy po boji. Pavel řekl: „Vždyť já na svém těle nosím znamení Ježíše Krista.“ A proto já chci bojovat na tomto poli.

²⁸⁵ Jednoho dne, když náš vrchní velitel přijde, ten, který nás vyzbrojil, ten, který nám poskytl celou tuto Boží zbroj, Duch Svatý, On nám dal své Slovo, abychom měli pomocí čeho bojovat; když ten vrchní velitel přijede, chtěl bych vstoupit do kočáru a odjet s Ním domů. Že ano? A pak bych vzal za ruku svou nenápadnou starou manželku, rozhlédl bych se, jestli neuvidím někoho z mých bratrů s jejich manželkami a jejich dětmi; a pak začneme pochodovat přes Boží ráj, a ve vzduchu budou znít andělské písně; pak budeme moci mluvit o oslavách!

²⁸⁶ A když bude bitva za námi, budeme nosit koruny. Ó, aj! Ó, vojáci kříže, dnes ráno, vložte tuto zbroj víry sem a uchopte vaši zbraň.

²⁸⁷ A co s tebou sestro, jsi již hotová? Vytáhni také tu zbraň a řekni: „Bože, nestarám se o to, co mi namlouvá ďábel nebo co mi říká kdokoliv jiný, dnes ráno věřím. Já věřím.“

²⁸⁸ Jak jsem již řekl jednoho dne, jeden malý... domnívám se, že to bylo před několika týdny, jistý člověk měl sen. Zdálo se mu, že ďábel byl takový maličký, takový trpaslík, který k němu přiběhl a udělal na něj: „Buu!“ A on couvl dozadu a ten ďábel povyrostl. „Buu!“ On znovu couvl dozadu a ďábel se stal větším. Nakonec byl ďábel tak velký jako on a chtěl ho přemoci. A on si byl vědom toho, že ho musí nějakým způsobem přemoci a tak se rozhlížel, a neměl nic po ruce, čím by mohl bojovat; a tak vzal do ruky Bibli a ďábel znovu řekl: „Buu!“

²⁸⁹ A on odpověděl: „Buu!“ A ďábel se ihned zmenšil a stával se menším a menším a menším, až mu dal nakonec smrtelný úder Slovem.

²⁹⁰ Ty jsi vojákem, že ano, sestro? Vezmi to Slovo a řekni: „Je napsáno. (Amen!) Nezemřu, budu žít; budu sedávat přímo zde v tomto stánku a budu oslavovat Boha za jeho dobrotu se všemi ostatními.“ Věříte tomu, svatí? Amen! Skloňme naše hlavy.

²⁹¹ Ó, Pane Bože, Stvořiteli nebe a země, ať je uvedeno ve známost dnes, že ty jsi Bohem. Nezáleží na tom, kolik jsem schopen kázat, kolik toho řeknu, Pane, jediné slovo od Tebe vyřeší tyto věci.

Skutky 19:12

²⁹² Tady leží tyto kapesníčky, které zastupují nemocné lidi, prosím,

nebeský Otče, ať Tvoje požehnání a moc odpočinou na každém jednom z nich, zatímco na ně vkládám své ruce. Bože, ve jménu Ježíše Krista, prosím, abys pomazal tyto kapesníčky svou svatou přítomností; protože to je napsáno ve tvém Slovu, to není nic proti tomuto Slovu, ale je to napsáno ve Slovu, že od Pavlova těla brali kapesníčky a zástěry, a nečistí duchové vycházeli z těch lidí, a oni byli uzdravováni z různých neduhů.

²⁹³ Nuže, my nejsme svatým Pavlem, ale Ty jsi stále Bohem a Ty jsi stále tím stejným Duchem Svatým. Já vkládám své ruce na tyto kapesníčky ve jménu Ježíše Krista a prosím, abys požehnal a uzdravil každého jednoho z nich.

²⁹⁴ A, Bože, zde leží na lůžku, ono zde leží, je to ještě dítě, je to krásná malá dívka. Ona nemůže žít, Pane. Satan s ní provedl něco hrozného a ti vzácní lékaři z této země dělali, co jen mohli, nepochybujeme o tom, aby zachránili to dítě, ale nejsou to schopni udělat. Oni jsou na konci svých možností; oni nevědí, co by mohli ještě udělat. Ale, Pane, jsem tak vděčný, že je zde napsána ještě jedna kapitola. My můžeme obrátit ještě jednu stránku a na této stránce můžeme spatřit přicházet toho velikého Uzdravitele. A my Ho vyzýváme, aby nám dnes ráno poradil.

Marek 16:17, 18

²⁹⁵ Nuže, Pane, ve tvém Slovu je napsáno: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří“ Pane, jestliže nejsem věřící, učiň mě jím teď. Jestliže tato dívka není věřící, učiň ji věřící teď. „Znamení ta budou provázet ty, kteří věří; na nemocné budou vkládat ruce a uzdraví se.“ Je taky napsáno: „Ve jménu mém vymítati ďábly budou.“ Pane, to jsou Tvá slova; to jsou Tvá, to je Tvé Slovo.

Matouš 18:19, 20

²⁹⁶ A teď, jako Tvůj služebník, jak jsi již řekl: „Jestliže dva nebo tři se shromáždí spolu, budu uprostřed nich; a jestli budou spolu souhlasit ohledně čehokoliv a poprosí, obdrží to.“

²⁹⁷ Bože, toto dítě je snad nejvíce nemocnou osobou dnes ráno v této budově a bez Tebe již déle nemůže žít, to dítě je snad nejtěžším případem dnes ráno v této budově. A tak my všichni souhlasíme, všichni vojáci, kteří zde stojí; a v této skupině se nachází královské semeno Abrahama. A my teď pochodujeme proti satanovi. A ty, satane, se také raději připrav, protože naše brnění se leskne, všechny barvy odrážejí paprsky, muži a ženy svírají meče, pochodují teď vpřed, aby se utkali s tebou kvůli této malé dívce. Vyjdi z ní, satane! Opusť to dítě!

Jako armáda živého Boha my se ti stavíme na odpor! Opust to dítě ve jménu Ježíše Krista! Já na ni vkládám své ruce.

²⁹⁸ Satane, ty jsi svázal toto dítě; ty jsi provedl ošklivou věc. Já vím, že ty jsi více než rovnocenným soupeřem lidské bytosti, ale ty nejsi rovnocenným soupeřem mého Pána a tak já přicházím v Jeho jménu. Opust ji, ty nečistý duchu, ty démone nemoci. Vyjdi z toho dítěte a ať je od tohoto dne osvobozená; a já to prohlašuji ve jménu Ježíše Krista.

²⁹⁹ Nuže, Pane Bože, který jsi povstal z mrtvých a dokázal, že jsi Bohem, pozvedni tuto mladou ženu ke zdraví a síle, aby se mohla postavit zde v této budově. Dábel ji opustil. Víme, že Ty ji přinavracíš zdraví. Ať žije ke slávě a cti Boží. Bylo to vyřčeno a teď ať se to stane.

³⁰⁰ Je tu ještě někdo jiný, kdo chce zvednout svoji ruku a říct: „Toužím, aby ses za mě pomodlil. Jsem nemocný; potřebuji Boha.“ Máme snad dost času, abychom dovolili lidem přejít tady kolem. Cítím opravdovou jistotu tohoto rána. Pojď sem, Billy, a postarej se o to, snad nejdříve s tímto oddílem zde vpravo nebo jen tuto část. Ať tedy nejdříve přijde tato část sekce a pak vezmeme tu část sekce tam vzadu a ať přicházejí sem touto uličkou. A budeme je brát takto a pak nebudete...

Poprosil bych bratra Nevilla a některé z bratří kazatelů, aby se postavili vedle mě, zde na tomto místě, abyste je mohli směřovat zpět zde touto uličkou. V pořádku.

V pořádku. Nuže, kolik z vás má teď na sobě svoji výzbroj? (Teď už bude jinak; běžte domů, buďte všichni v pořádku). Amen! Ó, aj!

Ó, vy vojáci, vytaste meče, vytaste meče, vojáci kříže. Pochodujeme, pochodem vpřed!

*Na Kristu pevné skále stojím;
vše jiné pískem tonoucím.*

V pořádku! Jen pojdte sem touto stranou. A ať jsou všichni v modlitebním rozpoložení, zatím co oni procházejí. Vytaste teď své meče. Procházejte s výkřikem (lidé procházejí modlitební řadou).

*Kupředu křesťanští bojovníci,
pochodujíce jako do války,
s křížem Ježíše před námi!*

³⁰¹ Jdi pryč, satane! Co je to s vámi, vojáci? Nemáte jistotu, že zvítězíme? My jsme přece již zvítězili. My jsme přece vítězové v Kristu Ježíši. Každý ďábel bude vypuzen a všechno ostatní. (Bratr Branham pokračuje v modlitbě za nemocné.)

Prál bych si, aby tato malá paní... S tím malým kazatelem se něco stalo. Jen pojd' sem! Ten malý muž byl propuštěn před nedávnem z nemocnice, on byl prožraný rakovinou a před rokem umíral... před dvěma lety následkem prostaty. Právě... lékaři mu dávali naději na několik dnů života. A jednou ráno jsme sem přišli velice brzy a modlili jsme se za něj; stejně tak jako za vás a oni nemohli najít ani stopu. A on může pracovat více než kdykoliv předtím. On se svou štihlou manželkou byli na misijním poli evangelia snad ještě předtím, než jsem přišel na svět a zde on je. Padesát let předtím, než jsem přišel na tento svět už kázali Evangelium. A zde je uzdraven ve svém vysokém věku sedmdesáti pěti let nebo... osmdesáti jedna let. (Bratr Kidd mluví s bratrem Branhamem.) Právě měl dvou týdenní evangelizaci a kázal každý večer. Osmdesát jedna let, uzdravený z rakoviny.

³⁰² V pořádku tedy, sestro, to je teď tvůj čas. Věříš? (Kupředu křesťanští bojovníci). V pořádku sestro a každý z vás, a co chcete dělat dál? „TAK PRAVÍ PÁN.“ Proč se tu ještě potloukáme? Satane, ty jsi prohrál. Teď přicházíme my. My pochodujeme do zaslíbené země. Co je to? Čím je ta hora před námi, kterou oni staví? Co je tou výšinou; ona se stane rovinou. Proč? Pomocí dvojsečného meče si prosekáme cestu. Tak je to. V pořádku.

*Kupředu křesťanští bojovníci,
pochodujíce, jako do války
s křížem Ježíše
vztyčeným před námi!
Kristus, královský mistr,
vede proti nepříteli; (pomocí svého Slova)
kupředu, do boje,
vizte Jeho vztyčený prapor,
kupředu křesťanští vojáci,
pochodujíce jako do války
s křížem Ježíše před námi!*

³⁰³ Haleluja! Co oni udělali? Co bylo tou první věcí, která kráčela před Izraelem, když táhli do války? Na prvním místě šli zpěváci. A kdo je následoval? Truhla smlouvy a pak bitva. V pořádku! Věříte tomu

ted? My jsme zpívali: „Kupředu křesťanští bojovníci,“ odhazujeme každou pochybnost. Zvedáme ted' naše nohy a pochodujeme do boje. Postavme se ted' všichni.

*Kupředu křesťanští bojovníci,
pochodující jako do války
s křížem Ježíše před námi!
Kristus, královský mistr,
vede proti nepříteli; (jak ho
porazíme? Slovem.)
Kupředu, do boje,
vizte Jeho vztyčený prapor,
kupředu křesťanští vojáci,
pochodující jako do války
s křížem Ježíše před námi!
Nejsme rozděleni;
jsme jedním tělem,
jednou nadějí a naukou,
jednou láskou...*

³⁰⁴ Všichni, kteří ted' věří, ať řeknou: „Amen!“ Haleluja! Věříte tomu? Jsme přemožitelé. A kde je nepřítel? Pod našima nohama. A kde jste vy? Vzkříšení v Kristu! Nuže, to je již za tebou, sestro. Věříš tomu? Můžeš odejít domů. Cítíš, že to je v pořádku? Ona cítí, že je to ted' v pořádku. Všechno je v pořádku, kolik z vás cítí, že to je v pořádku?

Když oni zakřičeli, padly zdi a oni to místo zabrali (Amen!); zabrali to město. Amen! Amen! Věříte Mu?

³⁰⁵ Nuže, nezapomeňte na večerní bohoslužbu. Bratr Neville tu bude dnes večer a přinese své poselství a příští neděli, bude-li vůle Páně, budte zde znovu. Nuže, odcházejme ted' z této budovy se zpěvem: „Kupředu křesťanští bojovníci“ a od toho dne a napotom nikdy nevložte váš meč do pochvy. Mějte ho vytasený a budme vítězi. Oni šli od vítězství k vítězství. V pořádku. Vraťme se ještě jednou k tomu prvnímu verši.

*Kupředu křesťanští bojovníci,
pochodující jako do války
s křížem Ježíše před námi!
Kristus, královský mistr,*

*vede proti nepříteli;
kupředu do války,
vidíme Jeho vztyčený prapor!
Kupředu křesťanští vojáci
pochodující jako do války
s křížem Ježíše před námi!*

